

DE PLATE

TIJDSCHRIFT VAN DE OOSTENDSE HEEMKUNDIGE KRING „DE PLATE“.

Vormings- en ontwikkelingsorganisatie en Permanente Vorming.

Aangesloten bij de KULTURELE RAAD OOSTENDE

en het WESTVLAAMS VERBOND VAN KRINGEN VOOR HEEMKUNDE

Statuten gepubliceerd in de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 1-2 mei 1959, nr. 1931 en gewijzigd volgens de Bijlagen tot het Belgisch Staatsblad dd. 15 mei 1975 nr. 3394 en nr. 3395.

Verantwoordelijke uitgever: A. VAN ISEGHEM

IJzerstraat 1

8400 OOSTENDE

Alle medewerkers zijn verantwoordelijk voor de door hen getekende bijdragen.

15 de jaargang, nr. 12 - december '86

VOOR DE INHOUDSTAFEL VAN DIT NUMMER, ZIE DE LAATSTE BLADZIJDE

DECEMBER - ACTIVITEIT

De Oostendse Heemkring DE PLATE heeft de eer en het genoegen zijn leden en belangstellenden uit te nodigen tot een voordracht die doorgaat op :

donderdag 18 december om 20u30

in de conferentiezaal van de V.V.F. Oostende, Dr Colenstraat 6, met als

Onderwerp : DE "HETE DRIEHOEK"

Spreker : de heer Walter MAJOR

Over de Eerste Wereldoorlog heeft men reeds ruim gepubliceerd en heel wat geroddeld, maar het valt op dat er slechts zelden iets "boven water" komt over de strijd op de Noordzee.

Nochtans betreft het hier een erg belangrijk oorlogsgebied omdat het gros van de bevoorrading vanuit Engeland naar Frankrijk werd verscheept.

Soms leest men wel eens iets over de grimmige duikbotenoorlog waarvan wij weten dat er te Oostende en te Zeebrugge basissen waren gevestigd, maar over de lucht oorlog boven deze grillige zee komt men slechts zelden iets te weet.

Het is precies over dit minder gekend oorlogsgebeuren dat ons bestuurslid en luchtvaarthistoricus Walter MAJOR ons vanavond komt vertellen.

Zoals steeds is de toegang vrij en kosteloos, ook voor niet-leden.

Jean Pierre FALISE

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

HET BESTUUR VAN DE HEEMKRING "DE PLATE" WENST U ALLEN
Prettige Eindejaarsfeesten !

OOSTENDE REEDS EEN KUUROORD OP HET EINDE VAN
HET 1e KWART VAN DE 17e EEUW

De vroegste vermelding van het bestaan van zeebaden te Oostende in historische bronnen tot hiertoe teruggevonden, dateerde van 1755.

Engelsen maakten in dit jaar gewag van het voorkomen van baden te Oostende en ook langsheen de Westkust, waar eenvoudige landslieden in de meest rudimentaire kledij, van vóór de zogenaamde zondeval, in zee gingen stoeien.

Een publicatie van de hand van de heer Jean Pierre TYTGAT, onlangs verschenen in Ostendiana V onder de titel : "Dodenlijst van het Kapucijnenklooster van Oostende" noopt ons ertoe de datum van bestaan van de eerste zeebaden te Oostende met minstens 150 jaar te vervroegen.

In deze bijdrage immers vermeldt de heer TYTGAT dat het in 1623 aan de Kapucijnen verboden werd in zee te gaan baden. Evenwel mochten zij dit in 1625 wel doen op doktersvoorschrift.

Hieruit moet afgeleid worden dat het baden in zee reeds op het einde van het eerste kwart van de 17e eeuw te Oostende bestond en dat het baden op doktersvoorschrift naar het zogenaamd Engels model, ook toen reeds te Oostende was bekend. Oostende kan dus in die tijd, hoe gering het belang ervan ook mag geweest zijn, reeds als een kuuroord worden beschouwd, waar men zeewater en zeezand aanwendde als heilmiddel voor de gezondheid.

Aan deze, voor de ontstaansgeschiedenis van ons kusttoerisme zo belangrijke vermelding, die in de algemene kontekst van de aangehaalde bijdrage dreigde over het hoofd te worden gezien, moet zeker de nodige aandacht en ruchtbaarheid worden gegeven.

Daniël FARASYN

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

LIDGELD 1987

Geachte lezer,

Wie hiernaast een rood kruisje vindt, is nog niet in orde met zijn bijdrage 1987 (laatste storting door ons ontvangen op 4 december).

Indien U verder wenst lid te blijven van "De Plate" en ons tijdschrift te ontvangen vragen wij u de som van

350 Fr als aangesloten lid
500 Fr als steunend lid
1.000 Fr als beschermend lid

te willen storten op rekening 750-9109554-54.

U kunt daarvoor best het ingesloten stortingsbulletin gebruiken.

Jean Pierre FALISE
Penningmeester

OVER DE AUTOBIOGRAFIE VAN AUGUST STRACKÉ

Het gaat hier niet zozeer over de inhoud ervan want die heb ik in vorige bijdragen uitgebreid behandeld. Hier wens ik alleen te wijzen op enkele bijzonderheden van dat merkwaardig geschrift dat voor de kennis van Strackés leven en persoonlijkheid onmisbaar is.

In januari 1926, op de vooravond dus van zijn 80 ste verjaardag, schreef August Stracké op verzoek van Dr. BLOEMER, lid van het "Internationaler Verein der Gasthofbesitzer" (gevestigd in Keulen), enkele inlichtingen neer ("des renseignements" zoals hij dat bescheiden uitdrukte) over zijn loopbaan als hotelier. Hij deed dat in het Frans dat hij gebrekkig hanteerde. Gemakshalve noemen we dat beknopt verslag zijn autobiografie al geeft het eigenlijk sprongsgewijze een sterk onvolledig overzicht van zijn leven.

De tekst van het oorspronkelijk handschrift (hs), dat in de Oostendianabibliotheek berust, werd, gezuiverd en gepolijst (door een onbekende vriend) gedrukt bij H. SMISSAERT in 1926 onder de titel "Ma carrière et ma vie" (T) wat dus uitgesproken autobiografisch klinkt.

Voor het imago van onze vooraanstaande hotelier uit de "belle époque" was de correctie van het hs broodnodig want het staat dik van de fouten. Onze selfmade man had, ongetwijfeld wegens zijn drukke bezigheden, nooit de tijd gevonden om zich de moeilijke Franse spelling eigen te maken. Met genus, overeenkomst van adjectief met substantief, met werkwoordsvormen, enz. ligt hij hopeloos overhoop.

Een paar staaltjes om dat te illustreren. Zo schrijft hij :
une gîte, ce société, le faillit, mon village natale, mes parents appauvries, toutes mon bagage, du plus grand valeur, dans la plus nombre des cas, je devenez, j'ai trouvez, j'ai créer, on me permettez d'allez, tu mas l'aire d'être un..., ceux auxquelles, quand à moi, épuis (= et puis), enz.

Ook aan zinsbouw en stijl werd heel wat zorg besteed zodat tal van passages in T soepeler en sierlijker klinken. Uit de eerste bladzijde een sprekend voorbeeld. Ik citeer tekstueel :

hs. "voyant la grande misère qui regnait chez nous, mon oncle décida de me prendre chez lui, je n'avait pas encore cinq ans"

T "Ayant pu constater la grande misère régnant dans notre chaumière, mon oncle...se décida à me prendre chez lui pour alléger notre détresse, moi je n'avais pas encore cinq ans".

Niet alleen stilistisch maar ook naar de inhoud wijkt T af van het hs. Dat bewijzen volgende punten die alleen in T voorkomen en dus na de redactie van het hs werden toegevoegd.

Op blz. 9 deelt A. Stracké ons mee dat hij op 31 augustus 1889 de grote Belgische naturalisatie verkreeg.

Op blz. 10 lezen we dat hij bij de brand van de St. Pieters en Pauluskerk (14 augustus 1896) met zijn eigen brandweerkorps het grafmonument van koningin Marie-Louise heeft gered.

Op blz. 12 vernemen we dat hem, tijdens de oorlog 1914-1918, de toegang tot de Kommandantur (wegens zijn veelvuldige tussenkomsten) verboden werd. A.S. wendde zich toen tot de Duitse keizer

met een rekest en drie dagen later liet Kriegsrat HERZ hem weer als tolk en verdediger van zijn Oostendse stadsgenoten optreden. Daarnaast komen er nog een aantal kleinere afwijkingen tussen T en het hs voor.

Ik zei al dat Stracké sprongsgewijze zijn leven vertelt. Met verrassend veel details en duidelijk ontroerd herinnert hij aan zijn droeve kindertijd. Van de 16 en een halve bladzijden (groot formaat) die het hs telt, wijdt hij er 10 en een halve aan de periode van af zijn geboorte (28 januari 1846) tot de dag dat hij voor eigen rekening werkt, nl. 1 februari 1869 (7 jaar na zijn aankomst in Oostende). Dat gedeelte is veruit het lezenswaardste. Je ondergaat het bijna als een sprookje. Haast in iedere regel trilt de nostalgie van de oude man die vertederd zijn arme verdrietige jeugd, maar ook zijn snel stijgend succes daarna, opnieuw beleeft. Fier noteert hij het eerste (trionfante-lijk) weerzien van zijn familie waarmee hij zich intussen verzoend heeft. Op drie jaar tijd is hij tot zijn voordeel onkenne-lijk veranderd, fysisch en financieel. Als een kloeke ondernemende kerel gaat hij dan te voet van Straatsburg naar Parijs (25 september - 21 oktober 1865), een niet alledaagse sportieve prestatie in die tijd.

Het tijdvak 1869-1914 wordt in anderhalve bladzijde besproken. De vier volgende bladzijden handelen over de oorlog. In een epiloog (de laatste halve bladzijde) wenst de bejaarde rentenier eendracht onder de mensen als basis van voorspoed.

Opvallend zijn de lacunes in dat autobiografisch relaas. Ze treffen des te meer omdat Stracké doorlopend bewijst dat hij nog over een goed geheugen beschikt. Zo verzwijgt hij niet alleen zijn optreden als Oostends gemeenteraadslid (1904-1911), maar ook zijn tweede huwelijk met Catharina HOFFMANN uit Wiesbaden (30 mei 1911). En nergens haalt hij de naam aan zijn dochter Augustine, zijn enig kind. De reden van die stilzwijgendheid ontgaat me, maar het kan geen louter vergetelheid zijn.

Bevreemdend is het ook dat hij personen die een belangrijke rol speelden tijdens zijn moeilijke jeugd jaren niet vernoemt of ze slechts met initialen aanduidt. Anderen daarentegen, van mindere betekenis, vermeldt hij voluit. Ik geef hier enkele gevallen op.

De naam van zijn oom, de deken van Hanau, bij wie de kleine August zes jaar lang verblijft (1850-1856), kennen wij niet eens. Het komt tot een breuk met de oom-deken als die de tienjarige jongen tot priester wil opleiden. De rijke brouwer die nu het moederloze kind met grote menslievendheid gedurende 19 maanden onderdak verleent, heet eenvoudig : de heer G.

En in Mainz, waar hij na de dood van G in november 1857 belandt, is het dezelfde historie. Van de pastoor en de leraar van de St. Pietersparochie, die het dapper zwervertje welwillend bejegenen, geeft hij de naam niet op. Evenmin van de eigenaar van "Heidelberger Fass", die de bijna 12 jarige knaap, met kost en logies aanneemt als kegelzetter (de eerste baan van August Stracké !). En toch bleef de jongen er 16 maanden. Maar als die zaak verkocht wordt (lente 1859) en het kranig kereltje in de St.-Stefaansparochie een ander dienstje vindt, dan horen we hoe de pastoor en de leraar heten, nl. MERZ en KRAUSE.

En dan zijn grootste weldoeners uit de wijnzaak Rheinlust. Ruim twee jaar lang leeft hij bij hen als een (gelukkig) kind in huis. Vlijtig en verstandig als hij is leert hij er alles wat

de grondslag zal vormen van zijn latere zo voorspoedige loopbaan. Op 3 mei 1862 nam hij afscheid van de moeder en de ene dochter om naar Oostende te reizen. Ze schreiden alle drie want het was het einde van een mooie tijd. En toch spreekt A. Stracké van hen slechts als van de familie D.

De ernstige, beheerste en waardige toon die uit de hele autobiografie spreekt, sluit hier volstrekt alle ondankbaarheid uit. Bij een verklaring spelen uiteenlopende factoren want menselijke reacties zijn niet altijd rationeel.

Niettegenstaande die leemten is Strackés getuigenis over zijn jeugd een boeiend en bij pozen schrijvend document dat sociaal-economische toestanden van anderhalve eeuw geleden scherp in het licht stelt. De talrijke bijzonderheden lijken mij de historische betrouwbaarheid te waarborgen. Toch leren de menselijke tekortkomingen ons : overal kritisch te blijven. Mijn vorige bijdrage in verband met Strackés optreden tijdens de oorlog 1914-18 (cf. De Plate, oktober 1986) mag daarvan een illustratie zijn.

G. BILLIET

#####

BOEIENDE TENTOONSTELLING IN HET HEEMMUSEUM "DE PLATE"

Naar aanleiding van het verschijnen van het jaarboek "Ostendiana V", een uitgave door de Vlaamse Vereniging voor Familiekunde, in samenwerking met de Oostendse Heemkring "De Plate", werd vanaf zaterdag 18 oktober in het Heemmuseum een tentoonstelling georganiseerd inspelend op de verschillende thema's die het boek behandelt.

Centraal in de tentoonstelling staat het artikel van de heer Patrick VANDENABEELE en zijn studie omtrent de Oostendse drukkerijen in de periode 1780 tot 1850.

Aan de hand van heel wat authentieke documenten wordt een boeiende schets gebracht van dit praktisch nog onbekende gegeven uit de Oostendse geschiedschrijving.

Deze nog jonge historicus is er immers in geslaagd op een bevattelijke wijze een overzicht te geven van het reilen en zeilen van deze beroepsgroep.

Zo was het wereldje van de Oostendse drukkers niet vrij van problemen. Slagen en verwondingen aangebracht bij potentiële concurrenten en overbrieven van "geheime" informatie kwam er frekwent voor.

Zo beschuldigde stadsdrukker P.J. VEREECKEN in 1782 zijn concurrent Jean RODENBACH van "eenen stouten en onvermeten boekdrukker, die openbaren winkel houdt in den welken hij de alderschandaleuste boeken er verkoopende door beuls handen verbrand".

Verder worden in deze tentoonstelling ook nog behandeld : de Kamers van Koophandel 1803-1914, Baden te Oostende in 1848, de "Cercle des Beaux Arts d'Ostende", omtrent de oprichting van de H. Hartparochie en de H. Hartkerk en het verdwijnen van drie toeristische complexen.

Ostendiana V is te koop in het Heemmuseum of kan verkregen worden door storting van 680 ₣ (650 ₣ + 30 ₣ portkosten) op rekening 750 9109554 54 van De Plate, H. Serruyslaan 78, Oostende.

EEN LIED OVER DE WALVIS VAN OOSTENDE

Op 23 oktober 1892 spoelde op het strand nabij de vuurtoren van Oostende een dode walvis aan. Het krenge was reeds half verrot en verspreidde een sterk onaangename geur.

Met het volgende tij werd het krenge naar zee meegesleurd en opnieuw op het strand gebracht, ditmaal in de nabijheid van het kapelletje van Bredene.

Een zekere CATTOOR-MOLLEMANS kocht het aangespoelde dier en stelde het tegen betaling ten toon op het strand. Duizende mensen uit het binnenland kwamen kijken en de handelaars die waar verkochten op het strand aan de kijkers deden goede zaken.

Maar omtrent die tijd werd tyfus gesignaleerd, twee kinderen stierven en men meende dat de rotte walvis hiervan de oorzaak was. CATTOOR kreeg bevel van het gemeentebestuur om de walvis te verbranden en de overblijfselen onder te graven. Wat dan ook gebeurde.

Het geïllustreerde blad "LE PATRIOTE ILLUSTRÉ" van einde 1892 bracht twee tekeningen van de walvis : "d'après des photographies de J. DEMUENYNCK fils, photo-amateur Ostende".

Maar de walvis kwam ook op de markt terecht en wel onder de vorm van een lied, gedicht, gezongen en uitgegeven door "DECANQ Charles te Yperen". Het lied moet wel een tijdje succes gekend hebben want we vonden het terug in de verzameling R. HESSEL op een vliegend blad waarin onder meer een ander lied over een gebeurtenis die plaats vond op 10 maart 1897. Dus vijf jaar na de walvis.

De dichter van de verzen heeft de geschiedenis van deze walvis met een beetje fantasie naar eigen smaak verwerkt.

D E W A L V I S C H T E O O S T E N D E

Wat is ons weer overgekomen
Hier in ons Oostendsche stad.
In die groote waterstroomen
Wat een rare klucht is dat
Ziet ik moet het u toch zeggen
Van dien grooten wallevisch
Ik zal het u uit gaan leggen
Hoe hij daar gekomen is.

refrein : 't Was al op het onverwacht
Waar er niemand op en dacht
Zij brachten dat vischje hier aan kant
Van 22 meters lang
De visschers van d'Oostendsche stad
Hebben er sooveel geld voor g'had
Want zijn kop en zijnen steert
Dat was zien alleene weerd.

Daar kwam vele volk naar loeren
Toegestroomt van alle kant
Twee, drie, honderd duizend boeren
Liepen dag en nacht in 't zand
Men die moest er voren waken
Van zoo gauw dat men zag
Dat zij wilden ruzie maken
Met een overgroot beslag.

refrein : Ieder wist al spoedig ras
Dat hij al daar te ziene was
Hij lag daar aan de kant van 't sas
En men maakte veel embras
Alle soort van vreemde ras
Kwamen er daar op 't zelfde pas
't Is voor d'Oostendsche kermis
Dat de walvisch gekomen is.

Als die feeste is begonnen
Waakte men bij nacht en dag
Hij is van zijn plaats weggezwoomen
Terwijl de wakers te slapen lag
Maar als zij nu wakker wierden
Denkt hoe zij verslagen stond
Hooft ze roepen hoort ze tieren
Omdat hij geen walvisch meer en vond.

refrein : Och kromme Pier, wat nu gedaan
Zei den anderen Baviaan
Ik zal naar mijn huis toegaan
'k Wil hier niet voor nietend staan
Maar zij liepen alle twee
Langs den oever van de zee
Een einde voorder op het zand
Is de walvisch wederom aangestrand.

Zij waren haast dood van alteratie
Zij waren zuipende leekende nat
Zij liepen over de groote statie
En zij zopen hulder zat
Terwijl de walvisch lag te gapen
Om zoo goed bewaakt te zijn
Hadden die wakers liggen slapen
Door den sterken brandewijn.

refrein : Vrienden wat denkt gij daarvan
Van krommen Pier en dikken Jan
't Was curieus als men dat zag
Iedereen schoot in een lach
Ziet dat is een vieze zaak
En 't was tijd dat men 't vernam
Of de walvisch was naar Amsterdam.

Luistert vrienden voor het leste
De walvisch lag hier aan kant
Omdat hij stonk gelijk de peste
Hebben z'hem geheel en gansch verbrand
Geheel met petrol begoten
't Was een overgroot plezier
Van aan zijn kop tot aan zijn pooten
Stond hij geheel en gansch in vier.

refrein : 'k Heb daar een liedje gedicht
'k Was er wel niet aan verplicht
'k Zing het u zoo kort en goed
Omdat het u plezier aandoet
Sophie, Marie en ook Trinet
Zeiden dat hij stond zoo dik en vet
Maar 't is toch jammer van die visch
Dat hij g'heel opgeschoepd is.

Over één van de walvissen die ooit te Oostende aanspoelden bestaat nog een liedje, waarschijnlijk gezongen terwijl de meisjes in de koord dansten.

De tekst vond ik terug in een reeks Oostendse liedjes uit de verzameling van wijlen Ary SLEEKES (archief De Plate - Oostende).

Het gaat aldus.

Moeder 'k hèn naar Oostende gewist
Naar dien walvisch, naar dien walvisch
Moeder 'k hèn naar Oostende gewist
Naar dien overgrootte visch.

Hij was lang, 'k heb hem gezien
Honderd meters, honderd meters,
Hij was lang, 'k heb hem gezien
Honderd meters en dertien.

En dat zal ik nooit vergeten
Zo'n overgrootte visch gezien.

En Mietje rolde van den dijk
Bij die walvisch, bij die walvisch
En Mietje rolde van den dijk
Met heur rokjes in de slijk.

Of we hier te doen hebben met een Oostends liedje is een open vraag. Een Oostendenaar zal niet zingen dat hij naar Oostende geweest is om de walvis te bekijken. En anderzijds meen ik dat in het dialect van onze stad gezegd wordt : "Moeder 'k zien naar Oostende gewist" in plaats van "'k hèn....".

J. KLAUSING

#

HET OOSTENDS WEEKBLAD "DE WEEZEN - LES ORPHELINS" (1933)

In een privéverzameling te Oostende troffen we een meer dan merkwaardig stuk Oostends drukwerk aan.

Het betreft het weinig bekende tweetalige weekblad "De Weezen - Les Orphelins" uit december 1933.

In volle crisistijd was de Oostendse drukker Georges GRIMMELPON (drukkerij gelegen Nieuwpoortsesteenweg 69-71) tot publikatie ervan overgegaan, om precies te dienen als een aanklacht tegen de heersende crisis, het overwicht van de coöperatieve maatschappijen en de corruptie binnen het gerecht.

In extenso brengen wij U de volledige weergave van de nederlands-talige tekst (2 pagina's).

Het is het enige nog bestaande exemplaar van deze krant die kon worden teruggevonden.

Identiteitsfiche van de krant

I. bewaarplaats :

Privéverzameling Oostende 16 december 1933 (1).

II. a. ondertitel :

Journal hebdomadaire : pour soutenir les intellectuels, ouvriers-orphelins, et découvrir les sauvages, qui attrapent sous main !

Weekorgaan : tot steun van d'enkelingen (weezen van 't land), en ontdekken van 't wild dat scheidt onder d'Hand !

b. motto :

Notre devis : Bien faire, et ne craignez rien. Avant tout, le droit des Orphelins !

Aux courageux, héros, le pied, comme quittance ! Généreux, c'est beau, l'eau, en abondance ! (pour orphelins-intellectuels).

Pas de coeur, pas de sang ! Créer des douleurs, et voler des orphelins, l'aliment !

De la chair humaine, et le sang comme aliment ! De l'orphelin de peine, se nourrissent noblement ! (Les sociétés-coopératives).

Sauvez-vous oiseaux de proie, avec la chair des orphelins au fond de votre toit ! C'est comprendre, ... votre fin !

Onze leuze : Weldoen, doet niets vreezen. Vooruit, vooral het recht der Weezen !

Heldenmoed, stamp, voor dank ! Edelgoed, water, als drank ! (voor d'enkelingen-weezen !!)

Geen hart, geen bloed ! Niet treuren in smart, als 't "Weezen" doet ! Menschenvlees, met 't bloed tot spijs ! Van d'enkelingwees, is 't een, edel-wijs !! (voor Co-Maatschappijstichters).

Vliegt nu met 't wrak van menig wees !! Diep onder uw dak, dan begrijpt U dees !

c. prijs :

75 ct. per nummer.

d. formaat :

55 x 36,5 cm., 6 kol., 4 pp.

e. periodiciteit :

1 x per week.

g. adres :

G. Grimmelpou, Nieuwpoortsschesteeweg, 69-71.

III. a. stichtingsdatum : 05.11.1931.

vroegst aangetroffen nummer : 16.12.1933.

b. Stichter-uitgever-drukker :

G. Grimmelpou, oud-bureelhoofd van Notariaat, oud-gemeentesecretaris, oud-strijder, oud-vrijwilliger spion voor de Belgische Vlag, oorlogsinvalid zonder vergelding, Nieuwpoortsschesteeweg, 69-71, Oostende.

IV. Links-progressief strijdblad.

Lit. :

Patrick VANDENABEELE, De Oostendse drukkerijen. Een inleidend onderzoek naar het leven en het werk van een beroepsgroep (1780-1940). RUG, onuitgeg. licentiaatsverhandeling, 1984-1985, deel I, pp. 170-172; deel II, pp. 116-117.

Patrick VANDENABEELE

Heldenmoed,
Stamp, voor dank!
Edelgoed,
WATER, als drank!

Onze Leuze: **WELDOEN, doet niets vreezen,
VOORUIT, vooral het Recht der Weezen!**

Menschenvleesch,
met 't Bloed tot spijs!
Van d'Enkeling-Wees,
is 't een, EDELWIJS ?!

DE WEEZEN

Geen Hart,
Geen Bloed!
Niet treuren in smart,
Als 't-Weezen...doet!

Weekorgaan : tot steun van d'Enkelingen (WEEZEN van 't Land)
En ontdekken van 't Wild dat scheidt onder d'Hand!

Vliegt nu met 't wrak,
van menig Wees ?!
Diep onder -- dak,
dan begrijpt U dees !

Uitgever: G. Grimmetpon, med. bureelhoud. van Notaris, med. Gemeentesecretaris, med. studeer. ondervrijwillig spion voor de Belgische Vlieg. Oorlogsvlucht zonder vergoeding, Nieuwpoortse steenweg, 69/71, Oostende.

<p>Befinding van 't bevenstaande: Dit blad gesticht (5 NOVEMBER 1931) Nadat den plakbrief werd intrekt, zonder bevel van d' Opper-Macht doch een werkmans noot en bukt, zoolang hij houdt, iets van kracht.</p>	<p>Die kan, die mag, den moed betwisten, van Schryver uitgever van 't orgaan, stamp voor dank, zgn. suade liden, maar 't GERECHT, neemt de schulddeelen.</p>	<p>(Gerecht) trecht aan huis, schryver (Gerecht) ontrekt, dat duidelijk spak, in het verbaal, wazome, knist over fondesbanken werd uitgeleend, nu 't hebben onnosked, het Rechtelijk schuldant!</p>	<p>In volle waarheid, wordt steeds gemerd, dat menschenvleesch, met 't bloed tot spijs, voor Samenwerkers als practimaal geerd, en 't wordt gegereet door hen, als FIEEL-wap.</p>	<p>En nu de hoede, op deze die zou pikken 't oorlogsjaren hebben duidelijk doen verstaan, dat voor geen leven is te waken, om gieren, ten diepte te verstaan!</p>
<p>Als Edelgoed, 't wazijn betracht, geen RECHTIG mag hen schelden; klaar, als helder water, is bijgebracht dat d'Enkeling-Wees, levend wordt verleden!</p>	<p>als (Weezen) niet in 't hart, de-wa-schiet 't goede bloed, WIE, dat voor waarheid, handelt in smart, waard, als 't Weezen doet!</p>	<p>Dat nu als Roofvogel, zo hren vliegen, met 't wrak van d'Enkelingen-Weezen, 't bewijs is klaar, 't kan niet meer liegen, ZIJ MOCHTEN handelen zonder vreezen!</p>	<p>Wel de dageraad, die zal ons brengen, dat Hoovers dres als kraak amschouwen, om toch hun laatste iets te verbergen, tot dat de Markt hun 't stop zal beuven!</p>	

De Roofzucht van de Samenwerkers ontdekt!

Het GERECHT ONTMASKERD ter Koophandelsrechtbank van BRUSSEL ?!

De Hervorming van de Magistratuur vereischt!

Dezelfde gewoogd, gansch mijn leven, vreegde in d'arbeid, was gegeven Samenwerkende moedenaar zgn 't, die 's wekmans leven, hebben aandermond!

De krisisoorzaak, aan 't licht!

't Gerecht bracht steun, en was verduken, dat Samenwerkers 't Bloed ontzuipen, van den werkmans, trouw aan plicht, in die 't zou brengen aan het licht!

De werkmans verpletterd door Co-Maatschappijen en 't Gerecht ?
De Samenwerkers gesteund met BEDROG door 't Gerecht ?
Vier Advokaten voor 't Gerecht met Valsche stukken !!!
De Naam van Zijn Majesteit ALBERT, geexpteerd met bedrog,
door 't Gerecht ?!

Steun meer dan ooit het Leger van Zijn Majesteit, EENIG werkmanssteun.

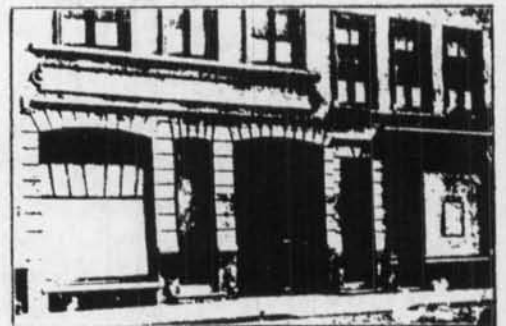
Het leven - De vooruit

De dood - De Ruïne

Tegen de Maatschappijen - Cooperatieven is niet op te komen en voor 't GERECHT zijn ZIJ de overwinning zeker !
Beslissen wij dus kort en goed

Den Bloei van 's werkmans hok, in 1930 **Allen in Blok :** Sedert 1931, verpletterd met bedrog!

Te WAPEN

Bereidt u allen, zoo noodig, tot den **ALARMkreet !**

Volgt aandachtig de uittreksels uit het Guldenboek van d'Enkeling, **De stoutheid van 't Gerecht.** De voordeelen met bedrog, aan de Samenwerkers. **De Omwenteling** van morgen.

HET ONTMASKERDE BEDROG ZONDER VERZET GEBLEVEN

DE AANVEERDING DER VOORWAARDEN WORDT VEREISCHT :

1° Onmiddellijke sluiting van alle Maatschappijen-Coöperatieven

die onbetwistbaar, d'Enkelingen vernietigen, een Rechterlijk optreden eischende tegenover dezès inrichters en de VERDEELING hunner aanwinsten, in voordeel hunner Werklieden-Rechthebbenden.

2° Onmiddellijke schorsing van alle Openbare Ambtenaren

van Staat, Provincie of Gemeenten

die de Rechten van d'Enkelingen miskennen, bestrijden of weigeren hunnen steun te verleenen.

DE VERDEDIGING VAN D'ENKELINGEN.

Ersten Plakbrief

DOOR POLITIE ONTRUKT ?!

5 November 1931.

Heldenmoed,
Stamp, voor dank L.
EDELgoed,
WATER, als drank ! !
Voor d'Enkelingen Weezen

Menschenvleesch !
Met 't Bloed tot spijs ! !
Van d'Enkeling Wees !
Is 't een EDELwijs ! !
Voor CO-Maatschappijstichters !

De MILJOENEN der MAATSCHAPPIJEN-COÖPERATIEVEN hebben hun hoogste punt van WEEZENVERNIETIGERS bereikt, zonder nazetten bewozen Zij de OPPERSTE MACHT te zijn, tegen hunne Miljoenen te niet op te komen.

De verkrachting der Weezen is door hen bereikt, MET RECHTERLIJKE HULP ? ? !

ZWIJGEN

gebieden de RECHTERS, bij 't ontmaskerd onheil ! !

De stem van d'Enkelingen (WEEZEN van 't Land) aanvaarden Zij niet ? ? !

HULP BIEDEN DE RECHTERS, als Advokaten onmachtig vallen, bij 't ontmaskerd geheim, het geheim van moordenaarswerken en oplichterijen, nakend los te heraten in waarheid, wordt bedwamd ! !

SLUITEN WIJ DUS, maar eeuwigdurend zal 't weergaluen

WIE zijn stichters van Maatschappijen-Coöperatieven ?

Een verslag tot onderzoek aan het Hoogste Gerechtshof, meldt duidelijk :

000 op 1000 zijn ONTREDDEBEN, of, die NIET HOOGER OP geraaken, ONBEWAAN, schuilen zij zich dan achter den rug van den werkmán ! !

Door MAATSCHAPPIJEN COÖPERATIEVEN wordt den werkmán op het dwaalspoor gebracht, en stelselmatig tot den Bedelstaf gedwongen ! !

WEICERT DEN BEDELSTAF, werpt in hun aangezicht, sterfde we liever den hongerdoed, dan ons te onderwerpen aan onbekwame leiders ! !

Wordt roed tot achter de hooren als zij zulke inrichtingen ra-dert, roept hen toe : 48 UREN OM TE SLUITEN, de miljoenen aanwinsten komen de werklieden toe ! !

VOORUIT WERKLIEDEN !

WEICERT uw koothaar bloed, WEICERT uwen arbeid, aan dezès inrichters van Maatschappijen Coöperatieven, Zij zijn de schuld van den ondergang, ZIJ DRINKEN WIJNEN UIT BLOEDENDE GLAZEN van den WERKMÁN, CIJ OOK kunt schatten verzamelen, UW BLOED IS MEER van waarde DAN HET HUN-NE ! !

Openbare Meeting werd geweigerd, WAAROM ? ? Als dieel 1° Ontmaskerde Rechterlijke Schandalen, gesteunde oplichterijen door den Koophandelsrechtbank van Brussel ! !

2° ONMIDDELLIJKE SLUITING VAN ALLE MAATSCHAPPIJEN-COÖPERATIEVEN die onbetwistbaar de Enkelingen vernietigen, een Rechterlijk optreden, zonder verwijz eischende tegenover dezès inrichters, en de verdeeling hunner miljoenen aanwinsten, in voordeel hunner werklieden recht behoudend ;

3° ONMIDDELLIJKE SCHORSING VAN ALLE OPENBARE AMBTENAREN van STAAT, PROVINCIE of GEMEENTEN, die de rechten van d'Enkelingen miskennen, bestrijden of weigeren hunnen steun te verleenen.

Nadruk verboden. C. CRIMMELPON.
Oud bureelhoofd van Notariaat, en Gemeente secretaris, en strijder, onder vrijwillig spion voor de Belgische Vlag. (Orlogs-onvalid ZONDER vergelding.)

WERKLIEDEN

Handen aan 't Werk !
en VOORUIT !
tegen de moordenaars
wordt uwe hulp inge-
voepen. - Als VRIJE
Slaven, willen wij
leven en sterven !

OPENT Werkplaatsen en Magazijnen, dringend !

OPEN BRIEF

Aan den Voorzitter van den Ministerraad.

Mijnheer de Minister,

Geflyverang aan miju schryven van 29 December 1931, gesonden van M. de Minister van Binnenlandsche Zaken, overgemaakt door zinn tusschenkomst aan M. de Voorzitter der Kamer van Volksvertegenwoordigers, volgens schiedt n° 09 43716 van 1 Januari 1932 :

Dit boek moest verschijnen op het oogenblik dat het voorgaande cabinet viel, ik heb er de verschijning van vertraagd, om reden dat men niet zeggen zou, dat ik een werk van politiek haat betrecht had, geworpen in de ver-warring, bestemd als een afleiding, tot vervelling van het gouver-nement die, ongelukkigwijze verplicht zal zijn een besluit te nemen.

Met dit werk openbaar te maken, wil ik hoognaemd geen hinderpaal stichten aan het gouver-nement, ik denk niet op over-hand, te moeten aan po...oken haat.

Ik betoon dat den voorouder-lijken lichaamsgeest, de houding

van de magistratuur vervalscht heeft ; ik betoon dat, zich boezen de wetten denkende, de magi-stratuur op de helling rolt van de middead ; hij eticht slachtoffers.

Die slachtoffers de keel afge-snoeden leeren den haat voor het vaderland, de verachting van de maatschappij en stortten in de anarchie, om morgen te zien ver-wakken het grootste gevaar voor de samenleving.

De hervorming van de magistra-tuur is geolocht door gansch het land, de werkmán tijd door de onrechtvaardigheid en de partij-vochap ; op zijn goet bissel een wind van opstand ; het kwaad is erger dan U denkt, Mijnheer de Minister, ik ben nader bij de waarheid dan U gelooven kunt ; in 't belang van België, smook ik U, wacht niet tot wanneer de wind van gedachte verandert in een storm van opstand. Zulver-hervormt de magistratuur, het is een prachtig werk, die een gouden blad bijvoegen zal aan Uw Edel vertedene van grooten belg.

G. GRIMMELPON

HOE DE ROOFZUCHT der Samenwerkers, en de medewerking van Openbare Ambtenaren, 't daglicht hebben bereikt ?

Op zekerre Juidag 1930, d-er een ident verlamen een voorstel, om hem toe te laten, een ip-paraat te mogen afsturen, welke van groot nut wezen zou en alge-meen, ontziet mogelijk ver-minderen ; noodtelings ontvingt hij toestemming.

Op 12 Juli 1930, een afgevaar-digde eener MAATSCHAPPIJ heeft zich aan als bijzonder af-gestuurde.

Verwarder, een vreemd per-son zich te den aanbieden tot goedkeuring, aandacht dringt zich op :

«Vanaf de jeugd, hebben mijn ouders doen begripen, van MAATSCHAPPIJEN - COÖPE-PATIEVEN te vermijden ; dat het middens zijn van opstand ; dat het glorierijk bloed van den moddigen werkmán UITGEBAAFT is door de stichters ; dat de leden die maatschappijen en stichten wil-de dieren zijn, die zoeken het vleesch te ontzomen van den WERKMÁN, en van de kroest-rijke gezinnen ; dat het lieden zijn die zich willen waarborgen wijnen te ledigen, uit bloedende glazen VAN DEN WERKMÁN ; dat die lieden, hunnen GEEST VAN CLORIE TE BUITEN CAANDE : 999 op 1000 door hunne zaken niet geraken ; onbe-kwaan ; die op het punt staan in faling te treden, en die zoeken, met viellende woorden, naar een aantal leden, en tot het doel te geraken (TEGEN DE MACHT IS NIET OP TE KOMEN) en

grootzich treden zij dan op, tegen d'Enkelingen-werklieden, welke zij als SLAVEN willen bemach-tigen, en hen te verbieden tot een gelukkig leven te geraken ;

dat het vooruitstreven, vanaf de jeugd dient gelid te worden door eigen gedachten en op-zoekingen, hoe klein die, met den aanvang wezen mogen, den voor-uitgang zich van zelf kammerken zal, indien de stem van de WOLVEN gees ingang vindt tot den goet van den werkmán ».

Die raadgevingen hebben zich in waarheid konnen vestigen.

Enkele weken na het bevoek van 12 Juli 1930, zelden afge-vaardigde van maatschappij ho-d zich aan, onder voorwendsel -de maatschappij heeft het eer-ste stuk verlesen ».

Oplettendheid dringt zich voor, gezien het mysterie van den af-gevaardigde enkel een blad in bezit te hebben en geen dubbel te kunnen afleveren, de melding «duplicata» neevellende voor onderzoek, doch verzeekende een dubbel toe te sturen zonder uit-stel ;

Aangenomen

De Wolvenstere volgden zich op, maar, de afgevaardigde een genaamde Del... werd vervangen door Juff CL... tot het aanbieden van een derde blad, (houdende tekst in machienschrift op door-schijnend papier), vaststellende waarde en nummers van appa-raat ;

Aangenomen : maar een kleine

BESLUITSELEN :

Het Nationaal fortuin overgegaan met bedrog tot de Samenwerkers, met steun van Openbare Ambtenaren, onderzoek en aanslag hunner goederen is noodzakelijk

Samewerkers en Openbare Ambtenaren brengen ons tot Gedwongen Slaven Werklieden Wapent u !

meding voegende onderaan de handteeking evoor de derde maal. Onvoorzien, de afgevaardigde opnieuw belast door Maatschap-pij, doet triumfantelijk intrede op 13 November 1930, verklaren-de de zaak in orde te zijn, den openbaren weg toegestaan, en lewija tot stavog, te voorschijn halende briefwisseling van maat-schappij, maar terug in brieven-tasch neerleggende ;

angenomen, maar voldoening slechts gegeven, voorgegaande politiebemande leweert het te-gevoersgestelde en bij dringend-hed wordt de verwijdering besle-nen ;

Hunnen geest van roofzucht den weg banende, 2 woorden en 2 cijfers zijn onder de rogen ge-bracht van de maatschappijstich-ters den 14 November 1930, en welhaast besliden die te ant-woorden bij spelbestelling van van 15, om op 16 November 1930 het noodige te vervullen.

Die wandeling van Zondag 16 gaf niet den gewenschten uitslag voor Matth... van afmetingen te verrichten en tot een bijzondere overeenkomst te geraken ; de aankomst gemeld zijnde, kon evenvondig de wacht gehou-ten worden, en bij den ingang, an 1931, kon zij begripen dat, de vraag gesteld « waar is de machtige » geen voldoening wouste hun doel bereiken.

Het doel evenvondig zijnde, dagvaardiging aanbiedende, hou-dover het niet afleveren van af-de-zehrift 'dubbel, den ident, (of beter het slachtoffer), zich, na fr. 200, verdubbeld door het feit enkele maanden, niet herinneren zal, wat aan de ondertekening werd voorgeleed.

Het opvolgend bezek van zes-keren Vanack... den einddag bereigende, als zhangende van den contentieuzen dienst van Maatschappij, verdiende den grootsten aandacht ;

IN 'T GERECHT ZIJN WIJ HET VOORDEEL VERZEKERD, TEN-GEN DE MILJOENEN DER MAATSCHAPPIJEN IS NIET OP TE KOMEN, CIJ ZULT VOL-LEDIG TEN ONDER GE-BRACHT WORDEN INDIEN CIJ NIET BUIGT VOOR HUN-NE EISCHEN EN EEN TWAALF-TAL DUIZEND FRANK TEN-MINSTE, ZAL U GEEBICHT WORDEN, ZOALS DIE VAN BRUCGE » !

Het hooren van de woord-en kan klaar de waarheid vestigen, dat de Maatschappijen WILDE BEESTEN ZIJN, die hun buit on-der de werkende klas zoeken.

Nutteloos hier te melden, in welken toestand een familie zich bevindt, na het hooren van die WILDE uitlatingen.

Bij aanbevelen brief van 25 No-vember 1930, de Maatschappij op de hoogte gebracht, geeft een teeken van leven, natuur-lijk, als medefelicitatie met de afgevaardigden.

Het eenige middel voor ver-rijker te maken, zijnde hen te ver-plachten voor 't Gerecht te ver-schuiven en alle briefwisselingen van hen te weigeren, vanaf een zeker oogenblik. (Schrift van 19 Januari 1931).

Op 26 Januari 1931, de Advokaat van het Beroepsd'Help... Raadgever van Maatschappij, be-gint insgelijks te beweerden bij \$ 1 en 2 van zijn schrift, van aan- genomen verplichting.

De Advokaat Help... zich ver-klarer denkende, door zijn tij-aard, en beter eren te slagen om de afgevaardigden van maat-schappij, mislukte eveneens en bij aanbevelen brief van 27 Jan-uari 1931, kon zij begripen dat, hunne Walde daelen met als ge-nomen wouste hun doel bereiken.

Op 12 Februar 1931, de Dour-waarder L... te Oostende, een dagvaardiging aanbiedende, hou-dover het niet afleveren van af-de-zehrift 'dubbel, den ident, (of beter het slachtoffer), zich, na fr. 200, verdubbeld door het feit enkele maanden, niet herinneren zal, wat aan de ondertekening werd voorgeleed.

Het opvolgend bezek van zes-keren Vanack... den einddag bereigende, als zhangende van den contentieuzen dienst van Maatschappij, verdiende den grootsten aandacht ;

Er bleef dus enkel over, per-sonlijk de Rechterlijke handlen-gen na te gaan, en aan de lezers, hun besluit te trekken, uit het te-kenwoordige.

Zijn Meester ALBERT KONGING DER BELGEN, op de bronje gebracht, heeft EENI-geantwoord.

EEER aan Zijn Majesteit ! ONEER aan 't Corocht ! Te volgen.

EEN DRIJVENDE STOOMPOMP VOOR DE HAVEN

De gevolgen van de ramp met de Mont Louis zijn weliswaar van de frontpagina's verdwenen, maar in ministriële en ingenieurskringen blijven ze vragen oproepen. Niet om wie nu toch zal mogen opdraaien, maar of wij technisch dergelijke inconvenianten aankunnen.

Ook in de 19e eeuw liep wel eens een schip averij op, zodat de vaargeul naar de Oostendse haven versperd bleef. Operationeel liep niet alles van een leien dakje. Een brief die een Luiks constructeur, J. BÉDUSSÉ, richtte tot de Belgische staat (29 januari 1878), wijst dit uit.

Daarin speelt hij met het idee voor de aankoop van een drijvende stoompomp die in geval van redding, reparatie of brand vlug zou kunnen optreden. Na het ongeval met een steamer, de Glannibanta, - voldoende, om de kranten te halen - hadden de reders een beroep gedaan in Duinkerke op deze uitvinding waarna haveninstanties aanstuurden om Oostende te voorzien van dit reddingstuig.

Spelbrekers waren de ingenieurs van Openbare Werken die een hele reeks negatieve argumenten naar voren brachten.

Op 2 ongelukken na, de stranding van de Glannibanta en het verlies van de Cap Horn, beweerden zij, was er in de voorbije jaren niets gebeurd. Waarom dan zo'n investering? Om niet te spreken van het onderhoud. Verder vergeleken ze Oostende met het veel belangrijker Antwerpen waar zelfs geen enkele openbare instantie over dergelijke tuigen beschikte. In geval van nood moet de reder zelf de klus klaren of richt hij zich naar specialisten in het vak. Uitzonderlijk leent de stad brandstoompompen om een schip weer vlot te krijgen.

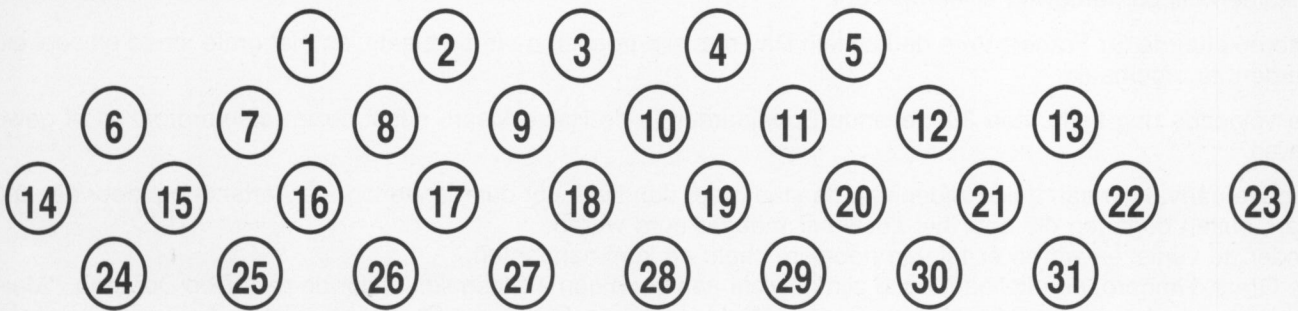
Het enige wat Antwerpen heeft, is een duikersuitrusting die door 2 sluismeesters wordt bediend om aan sluisdeuren te werken. Partikulieren kunnen hiervan gebruik maken voor een prijs van 25 ₣ per dag en een vergoeding van 25 ₣ telkenmale de duiker afdaald.

Gezien de maritieme beweging in Oostende veel minder is dan Antwerpen, is de aankoop totaal onverantwoord, zeker ten laste van de Staat, die al heel wat verbeteringen om te toegang in optimale omstandigheden mogelijk te maken, heeft aangebracht. Trouwens de exploitatie van de haven komt financieel de stad ten goede: het loodswezen, de vuurtorens, en de sleepdiensten zijn aanzienlijke compensaties. Oostende mag zeker niet klagen wanneer het de dokrechten inkasseert, niet alleen voor de dokken zelf, maar op alle schepen die in de voorhaven blijven. De boten van de General Steam Navigation Company bijvoorbeeld, die de dienst uitmaken tussen Oostende en Londen, en die aanleggen aan de oude kade voor de stoomschepen, betalen handelsrechten eveneens aan de stad.

Het lijkt dan ook logisch, besluiten de wetenschappers, dat, wil Oostende zijn hulp aan schepen in nood verbeteren, ze zelf die aankoop moet bekostigen.

Ivan VAN HYFTE

August MICHIELS - uit het leven van een Oostendse beeldhouwer-kunstschilder-ceramicus en graficus
 HERKENT U ZE NOG. Het 8ste studiejaar van de Consciencschool. Schooljaar 1935-36.

- 1. Baroen
- 2. Lecompte Frans
- 3. Casters Roger
- 4. Hoornaert René
- 5. Dupuis Frans
- 6. Meester POELART
- 7. Desmit Jacques
- 8. Lahouter Richard
- 9. Cathelyn Alfred
- 10. Missiaen Robert

- 11. Wieme Roger
- 12. Vanhoecke René
- 13. Directeur H. DE BOOS
- 14. Desomer Frans
- 15. Hamers Fernand
- 16. Van Laere Gaston
- 17. Dhagelet Pierre
- 18. Levecke Frans
- 19. Dutron
- 20. Ridey Roger

- 21. Denys
- 22. Vandenberghe Raymond
- 23. Goes Charles
- 24. Pick Roger
- 25. Calcoen August
- 26. Heuzel Jerom
- 27. Maseman Bernard
- 18. Rigaux André
- 29. Coenye Roger
- 30. "GUSTJE MICHIELS"
- 31. Van Tyghem René

"Gustje MICHIELS" en zijn klasgenoten van het hoogste studiejaar van de Consciencschool, de zogenaamde Vierde Graad. Er zaten zo maar eventjes 29 leerlingen in deze klas die op een "meesterlijke" wijze geleid werd door Meester POELART. In tegenspraak met wat er tegenwoordig nog al eens gezegd wordt, heeft deze grote massa in één klas weinig invloed gehad op de kwaliteit van opvoeding en onderwijs. Integendeel, het werden allemaal goede burgers die hun weg maakten in de administratie, het bedrijfsleven en de kunst.

J.B. Dreesen

THE COMMENTARIES OF SR FRANCIS VERE

SLAG VAN OOSTENDE (12)

Onze manschappen verlieten de muren en vervolgden de resterende belagers.

Spanjaarden met gouden ketens, Spaanse pistolen, zwaarden met gouden handvatten, ieder zes of zeven honderd gulden waard werden buitgemaakt, en de soldaat die door Francis Vere was uitgestuurd werd beladen zoveel hij kon dragen. Zo hield Sir Francis Vere woord.

Onder de zandheuvel, en langs de muren van de oude stad, Porc-spic en West-ravelijn lagen ganse hopen gesneuvelden, veertig, ja vijftig opeen, zeer jonge mannen, Spanjaarden en Italianen. Onder hen waren er die een zuiver geschoren kin bezaten.

Op het zand lagen dode paarden met manden vol handgranaten. Hun ladders bleven achter, een grote voorraad schuppen en spaden, bijlen en ander materiaal hoorde meteen tot onze buit.

Hier voegt het Franse dagboek aan toe, dat zij de bedoeling hadden om zich in te graven en zo de plaats te houden, want zij waren ook voorzien van eetvoorraad voor twee of drie dagen; dit alles moest meehelpen tot het welslagen van de aanval.

Ook vernemen we daar, dat tussen de hopen Spanjaarden, het lichaam van een jonge Spananse vrouw gevonden was nabij Sandhil, die gezien haar wonden, in de aanval betrokken was geweest. Ze droeg onder haar gevechts-uitrusting een gouden keten bezet met edelstenen, samen met andere gouden en zilveren juwelen. Ook vernemen we daar, dat tijdens de aanval, de Aartshertog op de batterij van de Catteys was, terwijl Isabella in het fort Isabella verbleef.

Op de oostzijde waren er drie grote bataljons voor de stad op de "gullet" maar door het opkomend tij waren zij te laat, en waren zo in de onmogelijkheid om hulp te bieden aan de westzijde.

Gezien het water rees, waren de soldaten verbaasd en verschrikt; en wanneer zij langer ter plaatse bleven was hun redding onmogelijk.

Voor hun eer deden ze toch iets, ze gaven af op de Spaanse Halve maan, die over de "gullet", op de zuidoostzijde van de stad lag.

Een soldaat van ons die uitviel maakte dit opzet overbodig. Hij gaf zichzelf gevangen aan hen en zei hen dat er maar veertig manschappen in de Halve Maan aanwezig waren. Hij bood aan hen binnen te leiden, wat gebeurde.

Daar generaal Vere die plaats slecht bemand gelaten had, om over een betere verdediging van de oostzijde te beschikken, om hen van hun vrienden op de westzijde af te scheiden en tijd te doen verliezen, was dit aan de heldere beoordelingskracht van Generaal Vere te wijten geweest: de gevaarlijkste plaatsen goed beveiligen, de andere zouden snel weer in zijn bezit komen.

De manschappen van de Aartshertog hadden zo de Halve Maan ingenomen. Met spaden en schuppen werd die omgebouwd naar de stad, maar er was geen veiligheid op die plaats, het zuidelijk- en Spaanse bolwerk namen hen onder vuur met kanon en musketschoten, dat ze de neiging kregen om de terugweg aan te vatten, terwijl het opkomend tij die terugweg stilaan afsloot.

Daarop stuurde Sir Francis Vere de kapitein Day met zijn troepen naar die plaats, en met grote moed en veel bloed werden ze afgemaakt.

De volgende dag telde men 300 levende Spanjaarden in de Halve Maan, naast dezen die verdrongen of gewond waren.

In deze aanval die aan beide zijden van de stad meer dan twee uur duurde, verloor de Aartshertog meer dan 2.000 man, buiten degenen die door het zeewater meegesleurd waren.

Onder de verliezen waren er tal van nobelen, chefs en kommandanten.

De Graaf d'Imbero, een Italiaan, bood zijn gewicht aan goud aan als losgeld. Onder de rest, Don Durango, "Maistro del campo" of kolonel, Don Alvares Suares, Ridder van de Orde van St. Jacob, Simon Anthonio, kolonel, de sergeant-majoor-generaal die nog gijzelaar was geweest in Oostende op de 25 december 1601, en de luitenant-gouverneur van Antwerpen, samen met verschillende anderen.

Aan onze zijde waren er tussen dertig en veertig gesneuvelden, samen met een honderdtal gekwetsten. Onder de gesneuvelden waren de bevelhebbers: kapitein Haughton, Nicolas vanden Lier, een luitenant van de nieuwe Geuzen, twee Engelse luitenanten, een oudgediende, en twee sergeanten van kapitein Haughton, samen met Master Tedcastle: een gentleman van Sir Francis Vere's paard.

Hij sneuvelde tussen Sir Francis Vere en ikzelf - zijn page - door twee musketkogels samengehouden door een ketting. Hij vroeg me om de gouden ring aan zijn kleine vinger af te nemen, en deze aan zijn zuster te zenden als een laatste groet, en terwijl hij zijn geest overgaf in de handen van de Heer stierf hij.

Ook Sir Horace Vere was gewond aan het been door een splinter die afvloog van een palissade.

Zo, die dag en die nacht, werd de vijand verdreven na de aanval, dit in herinnering aan de heldhaftige daden van Sir Francis Vere, mijn oude meester.

Na dit bloedbad klaarde het weder op, en was er niets speciaals te melden tot 7 maart 1602. Dan, nadat de eerste polderwerken in de westsquare hersteld waren, gaf Vere zijn ontslag als gouverneur van Oostende.

Voor een Kring doet het deugd, zo af en toe, eens iemand van eigen volk in de kijker te kunnen plaatsen.

Tussen de vele trouwe leden die DE PLATE telt stellen we u vandaag een zeer bijzonder man voor. Uit de titel kon u reeds opmaken dat we hier te doen hebben met een veelzijdig kunstenaar, een man die als het ware van alle kunstmarkten thuis is.

De aanleiding daartoe is een tentoonstelling van zijn werk die doorgaat, in de loop van de maand december, in de PEPPERBUSSE. Een enige gelegenheid om het kunstenaarschap en de veelzijdigheid van Gust MICHIELS te leren kennen en te bewonderen. Want Gust is niet de man die om de slag of slinger een tentoonstelling organiseert. Hij behoort tot de groep, zeldzame, kunstenaars die eerder creëren dan op tonen zijn gesteld.

Hij is geen geboren Oostendenaar. Zijn wieg stond in 1922 te Sint-Amandsberg. Zijn ouders trokken echter, toen hij enkele maanden oud was, Oostendewaarts, zodat hij virtueel een Oostendenaar is.

Het boetseren zat hem sinds zijn prille jeugd in het bloed. Zijn carrière als beeldhouwer begon hij, zes jaar oud, in het atelier van zijn vader aan het Sint-Catharineplein. Als aannemer van bezettingswerken had vader Michiels veel decoratie en sierwerk aan gevels te doen. Hierbij kwam aardig wat teken en sculpteerwerk bij te pas. Tussen de mensen die voor hem werkten zaten dan ook permanent mannen die kunstonderwijs hadden gevolgd en bedreven waren in de grafiek en het sculpteerwerk. Zo kwam ook Daniël DEVRIENDT, pas afgestudeerd, in het atelier van vader Michiels terecht om er zijn kunde te demonstreren en meegaaande zijn brood te verdienen. Zijn ijverigste helper was hierbij de kleine Gust die, ondanks zijn leeftijd, ijverig mee tekende en sculpteerde. Tussen de twintigjarige DEVRIENDT en het zesjarig Gustje groeide een vriendschap die nog steeds, dit is bijna zestig jaar later, meegaat. Telkens als Daniel DEVRIENDT vanuit Argentinië naar Oostende komt overwaaien geldt zijn eerste bezoek August MICHIELS.

Gust MICHIELS volgde eerst lessen aan de Albertschool, om na de verhuis van zijn ouders naar het Westerkwartier over te gaan naar de Conscienceschool.

Na het beeindigen van zijn Vierde Graad ging hij in het Vrij Technisch Instituut in de Stuiverstraat, drie jaar lang, bij meester SMISSAERT de beeldhouwklas volgen. Indertijd was dat nog een dagcursus. Hij ging daarna verder op de ingeslagen weg en trok naar Sint-Lucas in Gent.

Twee jaar later brak de oorlog uit en kwam er een einde aan zijn kunststudies. Hij moest aan het werk. Hij bleef echter op zijn eentje ijverig voortstuderen in de verschillende kunstvormen.

De eerste publieke uiting van zijn kunnen ging door in 1941. Samen met vader BOEL, Daniel DEVRIENDT en Milou DEVISSCHER nam hij deel aan een groepstentoonstelling in de "Weinstube" van het "Wit Paard" op de Van Iseghemlaan.

Einde 1942 wordt hij door de bezetter opgepikt en naar Duitsland gevoerd, waar hij slechts in 1945 bevrijd wordt.

Na zijn terugkeer wordt hij onmiddellijk opgeroepen voor zijn soldatendienst. Hij zwaaide af in december 1946, en ging zijn vader helpen in het decoratiebedrijf.

Hierbij voerde hij decoratiewerken uit in het voorlopig Casino, de Sporting, de Koninklijke Schouwburg, een gedeelte van het Koninklijk Chalet en in samenwerking met DAVIDS in de casinos van Knokke en Middelkerke.

Op 24 april 1948 huwde hij met Denise VAN THUYNE, een Oostendse van Mariakerke. Zij schonk hem niet allen vier zonen en een dochter maar is sedert al die jaren zijn trouwe levensgezellin in het atelier en zijn ijverige zaakvoerster. Naast het huis- en schrijfwerk legt en bakt ze glazuren en zet de wapenschilden van de Zeemacht in kleur. In 1952 gaat August MICHIELS op eigen benen staan. Hij richt zijn atelier op in de Elisabethlaan en gaat op zijn huidig adres, Nieuwpoortsesteenweg 487, wonen.

Vanaf dit ogenblik groeit, in alle stilte zijn kunstenaarschap. Olies, acryls, pastellen, ceramiek, marmer, hout, koper, etsen, er is geen enkele materie die hij niet aankan. Met hout- en steenbeitel, penseel, stift, potlood, houtskool en vuur verwerkt hij zijn impressies met de eerlijkheid van een ongedwongen natuur zonder toegevingen aan bindende vormen. Een deel van zijn werk is doorweven met de symboliek van de zee en die van zijn stad Oostende. Dit typeert hem niet alleen als kunstenaar en Oostendenaar maar ook als heem- en volkskundige. Centraal staat hierbij de vrouw. De vrouw die vergroeid met de zee hierin geleidelijk opgaat. Gestileerd, langgerokt is ze de draagster van een maritieme symboliek die bij nauwkeurige observatie in bijna elke van haar lijnen is terug te vinden.

August MICHIELS kan zich ook uitleven in het monumentale. Hiervan getuigt het wapenschild in blauwsteen op de zuidoostgevel van het Oostendse stadhuis (8 x 8 meter).

Een ander werk van hem in het Oostends stadsbeeld, zijn de koppen van Koning Albert en Koningin Elisabeth die hij voor het Stedelijk Oorlogsmonument op het Sint Petrus- en Paulusplein beitelde.

Een monumentale creatie van hout, hardsteen en ceramiek, bestaande uit zeven beelden, vinden we terug in de beeldengroep die de receptiehal van het Floreal-vacantiehuis te Nieuwpoort siert.

Indrukwekkend en terzelfdertijd ontroerend is zijn seizoenarbeider die te Langemark staat als een hulde aan de duizende Vlaamse seizoenarbeiders die gedurende vele jaren naar Frankrijk en Wallonië trokken om den brode.

En dat is niet alles, want wie in Oostende wilt rondkijken ontdekt nog meer werk van Gust MICHIELS. Zo staan in de O.L.Vrouw Koninginkerk te Mariakerke vier heiligen in ceramiek van 2,2 meter hoogte. Onlangs voegde hij hier een imposant Christusbeeld aan toe.

Voor de Garnaalmijn maakte hij destijds een muurdecoratie in kwartsoniet en voor het Hoger Technisch Instituut een muurdecoratie in ceramiek.

Een koorlessenaar met arend in koper, van zijn hand, staat in de Sint-Antoniuserkerk van de Vuurtorenwijk.

Maar ook buiten onze stad is deze fijnzinnige kunstenaar gekend. Op vele plaatsen in het Vlaamse land leverde hij zijn kunstwerken af. We vinden werken van hem, in mozaïk, ceramiek en hardsteen op openbare en andere gebouwen in de volgende gemeenten :

Zomergem (voor de Meisjes- en de Handelsschool, het bejaardentehuis en een ziekenhuis); Ichtegem (op het gemeentehuis); Zeebrugge (voor de kerk); Oudenburg (voor het bejaardentehuis); Veurne (voor het ziekenhuis); Sint Michiels-Brugge (voor de kapel); Brugge (voor de H. Hartkerk); Lummen (voor de kerk); verder nog in Blankenberge en De Panne.

Bovendien zit zijn werk in talloze privéverzamelingen, niet alleen in eigen land, maar ook in Nederland, Monaco, Zwitserland, Spanje, Engeland, Duitsland, Luxemburg, Frankrijk, USA.

Zoals we reeds zegden is Gust MICHIELS niet van de soort die veel tentoonstellen. Buiten de tentoonstellingen in eigen stad (de laatste hield hij in 1984) toonde hij zijn werken in Soest (Duitsland 1958), Boulogne (1961), Heimbach (Duitsland) en Brugge (1973), Blankenberge, Etikhove, Oostduinkerke (1975), Duinkerke (1976) en Antwerpen (1980).

In 1961 kreeg hij de "Prix Artistique des Amitiés Françaises d'Ostende" en vielen hem te Boulogne de grootste lofbetuingen in de Franse pers te beurt.

Hij is ook de auteur van verschillende wisseltrofeën, waaronder het "Tornooi der Lage Landen" (Maastricht).

Gust MICHIELS is een fijngevoelig mens en een teder kunstenaar, eigenschappen die in zijn kunst tot uiting komen. Hij zweert bij de oprechtheid en is wars van al te verregaande abstracte uitingen. Met overgave deelt hij zijn diepgeworteld talent aan zijn evenmens mee. Gans zijn loopbaan, en dat is reeds aardig wat jaren, zijn een aaneensluiting van hard en inspiratief werken.

August MICHIELS, DE PLATE wenst je veel succes en nog een lange en behouden vaart op de niet altijd zo gemakkelijke kunstenaarszee.

J.B. DREESEN

#####

ONS HEEMMUSEUM

Het Museum van de Heemkring is geopend iedere zaterdag van 10u tot 12u en van 15u tot 17u.

Het is eveneens geopend op dezelfde uren van 20 december tot en met 4 januari uitgenomen op 23, 25 en 30 december en 1 januari.

DÉSIRÉ PRYS

Désiré PRYS werd geboren te Bergen in 1852. Hij volgde viool bij WILLIAME en DONGRY en behaalde in 1870 zijn prijs van uitmuntendheid. Achtereenvolgens was hij : repetitor, orkestchef en theaterdirecteur te Bergen, dit in de periode 1880-1882. Nadien werd hij eerste orkestchef te Doornik, een functie die hij tijdens de zomermaanden te Versailles uitoefende. In 1884-85 werd hij dan orkestchef van de opera-comique te Antwerpen. Sedert 1877 (of reeds vroeger) speelde hij tijdens de zomermaanden mee in het Kursaalorkest en nam zijn plaats in onder de eerste violisten. In 1886 werd hij tevens dirigent van de Opera Comique te Luik. De compositieklas die hij volgde was deze van HUBERTI en VAN DEN EEDEN. In 1886 werd te Antwerpen een werk uitgevoerd van hem : de "Marche Triomphale", in het Koninklijk theater waar hij orkestchef was. Zijn ballet "Les Sylphides" werd te Luik uitgevoerd. Te Bergen werd hij muziekchef van de "Garde Civique" en in 1889 componeerde hij nog een opera-comique in één acte "L'Aveuglette". Behalve violist was hij gedurende lange tijd dirigent van het dansorkest van het Kursaal, van 1882 tot en met 1891. Hij verving in 1890 de zieke tweede dirigent J. DE SWERT tijdens de middagconcerten. Op zijn beurt werd hij dan vervangen door zijn broer Nestor als dirigent van het dansorkest.

Enkele jaren later dook PRYS in het Oostends Kursaal weer op, met zijn harmonieorkest uit Frameries, waarmee hij optrad op 8 augustus 1897.

Composities van Désiré PRYS in het Kursaal gespeeld zijn :

- Allegretto (orgel)
- Bertha, gavotte (orkest)
- Canterbury, marche (orkest)
- Colin et Colinette, polka (twee trompetten)
- Concertouverture (orkest)
- Coppéneur, polka (orkest)
- Les cosaques de l'Ukraine (orkest)
- Divertissement (orkest)
- Elle dort (zang en piano)
- Intermezzo (orgel)
- Marche des ex-sous-officiers (orkest)
- Marche triomphale (orkest)
- Marietta, valse dédiée à S.M. Marie-Rose, Reine des Sedangs (orkest)
- Polka (orkest)
- Sérénade (viool en orgel)
- Les Sylphides, ballet divertissement (orkest)

Verder schreef hij nog fantasieën en transcripties op heel wat romantische werken en nog twee komische opera's in één acte : "Jean-Pierre en Dolores" en "Le sonnet de Jeannot".

Bronnen : E. GREGOIR, Deuxième complément et supplément au volume : les artistes musiciens belges au XVIIIème et au XIXème siècle, Brussel-Parijs, 1890, p. 167.
S.O., 1890, passim.
E. GREGOIR, Supplément et complément au volume : les artistes musiciens belges au XVIIIème et au XIXème siècle, Brussel-Parijs, 1887, p. 223.

NESTOR PRYS

Van Nestor PRYS, de broer van Désiré, is weinig terug te vinden. GREGOIR vermeldt een zekere PRYS, broer van Désiré, doch zonder voornaam, waarvan de kans groot is dat het om Nestor gaat en die orkestlid van het theater te Brugge was. Die functie werd nadien in de locale pers teruggevonden, wanneer Nestor in 1897 de namiddagconcerten leidde. In 1897 en 1898 is Nestor PRYS één van de eerste violisten in het Kursaalorkest en soms gelegenhedsdirigent, waarbij zijn goede smaak in het opstellen van programma's evenals zijn correcte manier van orkest leiden geprezen werden. Hij verving dan ook dit jaar NEUFCOUR als leider van het Kursaal dansorkest.

Als componist kregen een drietal werken van hem een eerste uitvoering te Oostende. De meest favoriete was "Sérénade voor violen en orgel" onder leiding van N. PRYS, met medewerking van A. WIEGAND. Alle violisten namen plaats op de trap die naar het orgel leidde en zo vermengde zich de klank van beide instrumenten wondermooi (1889).

De werken van Nestor PRYS die in het Kursaal uitgevoerd werden zijn :

- Les bacchantes, intermezzo (orkest)
- Danse orientale (orkest)
- Entr'acte pizzicata (snaren)
- Les éphémées, valse lente (orgel)
- Gavotte (orkest)
- Gavotte Pompadour (orkest)
- Ma mie (zang en piano)
- Minuit (orkest)
- Les Mules, valse (orkest)
- Sérénade Vénétienne (orkest)

Ann CASIER

Bronnen : E. GREGOIR, Deuxième complément et supplément au volume : les artistes musiciens belges au XVIIIème et au XIXème siècle, Brussel Parijs, 1890, p. 267.
C. LOONTIENS, in La Musique à Ostende, in Ostende et le littoral, o.l.v. H. VANDEPUT, 1932, p. 107.
S.O., 17.08.1897.
S.O., 11.04.1897.
S.O., 11.09.1889.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

DIENST KARTOGRAFIE VAN DE K.U. LEUVEN OP ZOEK NAAR OUDE AARD- EN HEMELGLOBES

Over het aantal in België aanwezige globes is weinig bekend. Daarom loopt momenteel aan de K.U. LEUVEN een onderzoek naar aard- en hemelglobes die vóór 1900 vervaardigd werden, ongeacht hun huidige staat. Ook armillaria, dit zijn geheel uit ringen bestaande hemelglobes, en de nog niet op bol gemonteerde segmenten, komen in aanmerking, evenals kunst- of gebruiksvoorwerpen in globevorm.

Wanneer onze leden denken over bruikbaar materiaal te beschikken, worden ze vriendelijk verzocht contact op te nemen met Leen LEEMAN, Instituut voor Aardwetenschappen, Dienst Kartografie, Redingenstraat 16bis te 3000 Leuven, tel. 016/22.69.20.

Wegens de bijzonder grote waarde van deze wetenschappelijke voorwerpen, wordt, indien gewenst, de naam van de eigenaar en de lokalisatie van de globe strikt geheim gehouden.

Prof. Dr. Jacques WILLEQUET die een vooraanstaand, gezaghebbend hoogleraar in de hedendaagse geschiedenis is aan de Université libre de Bruxelles (U.L.B.), deed navraag bij zijn leermeester, wijlen Prof. Dr. Frans VAN KALKEN (1881-1961), hoe hij dacht over de zin, het nut van de geschiedenis en het (be)schrijven ervan. Wij geven in vertaling volgende beknopte maar tegelijk zo veelzeggende, pertinente uitspraak van een groot Belgisch historicus :

"(...) Enkele dagen voor het overlijden van Frans van Kalken stelden wij (= J. Willequet) hem ietwat naïef de vraag : 'Ik houd van mijn beroep (van historicus), dit beroep vervult mij geheel en maakt mij gelukkig, ... maar ben ik geen klein beetje egoïstisch ? In één woord, kortom : tot wat dienen wij, historici ?'. Mijn leermeester richtte zich op, terwijl hij met beide handen de leunkussens van zijn zetel omklemde en antwoordde krachtig : 'Tot niets. De geschiedenis dient tot niets en moet (mag) tot niets dienen. Zodra men haar dienstbaar wil maken tot gelijk wat, ware het dan nog de edelste zaak ter wereld, dan vervalst men de geschiedenis, dan verraadt men haar'. Dat was een veeleisende en trotse les (uitspraak). Zij blijft ook heden haar geldigheid behouden, zo schijnt het mij (= J. Willequet) toe (...)"

BRON : "Annuaire de l'Académie Royale de Belgique", tome 150, 1984, Notices biographiques, p. 116-117.

Emiel SMISSAERT

#

BALLONVAART & BALLONTRIBULATIES TE OOSTENDE

Uit het altijd boeiende "Cahier voor Luchtvaartgeschiedenis" waarvan ons beheerraadslid Walter MAJOR zowat de grote motor is, sprokkelde we volgende fragmenten uit zijn bijdrage "Toerismeluchtvaart te Oostende" (Cahier...., jg. 7, nr 1).

De Redactie

1784 : EEN VROEG EXPERIMENT TE OOSTENDE

Onder het beheer van de verlichte Keizer Jozef II was de vrijhaven van Oostende uitgegroeid tot een nogal belangrijke stad met 6.703 inwoners. Naast visvangst en handel begon er een soort gezondheidstoerisme te ontluiken.

Op 8 februari 1784, dit is amper zes maanden na de eerste Parijse waterstofballon, vervaardigde de in Oostende wonende Engelse koopman en amateur natuurkundige J. FOTTREL eveneens een luchtbal uit goudslagersvliezen met een doorsnede van "twee en veertig duymen (= ongeveer 1 meter).

Hij moet van het "gas van Cavendish" hebben afgeweten want hij vulde zijn ballonnetje met "inflammabele logt, getrokken uyt Viltsel van Stael, met Vitriool olie, etc." (wat waterstofgas gaf). Na de lancering verdween het door een stevige bries opgejaagde vliegding "in vier minuten tijds buyten het gezigt, zijnen loop nemende nae den Zuyd-oosten, ter regtere zijde van het Sas Slijkens".

Zou dit niet de eerste luchtvaartproef in België kunnen zijn ?
Persoonlijk heb ik nog nooit over een vroegere vliegproef in
ons land gelezen.

1827 : DE WALVIS

Op 5 november 1827 verscheen het bericht dat een wandelaar op
het strand een aangespoelde wijfjeswalvis had ontdekt. Dit toen
nog weinig gekende zoogdier lokte niet alleen heel wat biologen,
maar ook veel op sensatie beluste nieuwsgierigen naar de slui-
rende kuststad.

Terwijl geleerden de walvis tot op het bot bestudeerden, organi-
seerde M. KESSELS allerlei feestelijkheden om te toegestroomde
kijklustigen wat ontspanning te bezorgen zodat ze wat langer
dan gepland in Oostende zouden blijven.

Naast bals, optochten en allerlei prijskampen, organiseerde een
anoniem Oostendenaar een voor de plaatselijke luchtvaartge-
schiedenis vermeldenswaardige proef.

Omstreeks 16 uur, onmiddellijk na de spannende karabijschutters-
kamp, lanceerde hij vóór het "Hotel de Commerce", gelegen aan de
Keizerskaai (de huidige Vindictivelaan) een ballonnetje.

Als een pijl uit een boog schoot de kleine montgolfière de hoogte
in en dreef snel weg in zuid-oostelijke richting. Maar weldra
koelde de regenzwangere atmosfeer de hete lucht erin af en reeds
boven Sas Slijkens kende deze lancering een roemloos einde.

's Anderendaags, kort na de middag, liet hij een tweede, een
iets grotere ballon opstijgen. Maar onmiddellijk na de start
vatte het omhulsel vlam en het tuig dwarrelde brandend neer
in het handelsdok.

Om alle brandgevaar te vermijden, besliste de geschrokken burge-
meester toen maar voorzichtigheidshalve alle verdere luchtvaart-
proeven binnen de stadsmuren te verbieden.

1850

In 1850, het jaar waarin de Belgische koningin Louise-Marie
overleed in het nr. 69 van de Langestraat, landde 's nachts
de beroemde luchtschipper Eugène GODDARD met enkele passagiers
in de omgeving van Oostende.

In opdracht van de beheerder van de hippodroom, M. ARNAULT,
was hij te Lille opgestegen voor een korte pleziervlucht. Heel
wat kranten brachten 's anderendaags verslag uit over dit minime
luchtvaartgebeuren in het sluimerende België.

1903 : EEN BEWOGEN REDDING

Op 9 augustus 1903 bemerkte een wandelaar te Nieuwpoort boven
zee een ballon die zich duidelijk in moeilijkheden bevond.

Bezorgd telefoneerde hij naar het Hôtel de l'Estacade in Oostende
en vroeg aan oberkelner Octave SAUNIER of hij de nooddienst wilde
verwittigen.

Deze alarmeerde onmiddellijk de "pirmarensje", de reddingsploeg
die op het staketsel met reddingsboten klaar stond om bij storm
hulp te bieden. Reeds een kwartier later stoomde de "Belgique",
de sleper van de hydrografische dienst, de vaargeul uit in de
richting van de ballon die ondertussen pal voor Oostende in
zee was geplonsd.

Een voortdurend aangroeiende menigte volgde vanop de dijk en het staketsel de drieste reddingsoperatie. Na meer dan een uur strijd tegen een heftig golvende zee, kon de sleper de ballon tot op 50 m naderen. Uit schrik dat een uit de scheepsschouw vliegende genster het gas in de ballon tot ontploffing zou brengen, durfde de kapitein niet dichterbij te naderen.

De heer URBAIN en drie matrozen van de reddingsdienst namen toen plaats in een sloep en slaagden erin na zich tot het uiterste te hebben ingezet de doornatte ballonvaarder Arthur TIBERGHIE uit zijn benarde positie te bevrijden.

Zodra de aeronaut uit de op zee rondzwalpende ballonmand in de sloep was gesprongen, schoot de ballon met een vaartje weer de lucht in en verdween in de richting Vlissingen.

De nochtans ervaren luchtschipper uit Douai was om 18 u opgestegen te St. Pol. Het was dat jaar reeds zijn twaalfde luchtreis. Toen hij rustig boven Dunkerque langsheen de dijk tot in Malo-les-bains zweefde, liet niets de ramp voorzien.

Maar een plotse windstoot had de ballon verrassend snel in noordelijke richting boven zee gestuwd. Voor een noodlanding op het strand was het te laat. Vlug gooide hij wat ballast uit zodat zijn kleine ballon, amper 350 m³, niet in het water zou terecht komen. Door afkoeling begon het lichtgas in volume in te krimpen en de ballon daalde kort daarna opnieuw schrikwekkend snel. Spoedig was alle meegenomen ballast uitgeworpen, maar de ballon bleef zakken.

Juist vóór Oostende dook de mand in het zilte nat. Heen en weer geslingerd, zeeziek en doordrenkt door het koude water van de overslaande golven, had de luchtschipper reeds alle hoop opgegeven. Hij had noch het naderstomende schip, noch het roeibootje opgemerkt, zodat hij veronderstelde dat niemand van zijn duik in zee afwist.

Nog wekenlang vertelden ooggetuigen haarfijn en met grote gebaren hoe de redding was verlopen.

Maar het seizoen liep op zijn einde. Oostende keerde spoedig daarop terug naar zijn jaarlijkse winterslaap en na de aftocht van de laatste badgasten was dit kleine luchtvaartdrama spoedig vergeten.

#

TWINTIG MAANDEN IS GEEN EEUWIGHEID

Van ons lid Gaston DESNERCK verscheen, in eigen beheer, onder de bovenstaande titel, zijn geschiedenis als soldaat tijdens de mobilisatie en de daarop volgende periode van krijgsgevangenschap. Het boek telt 115 bladzijden, kost 300 ₣ en is verkrijgbaar ten zijnen huize, Nieuwpoortsesteenweg 186 in Oostende.

J.B. DREESEN

#

VRAAG

De Heer Serge VANDAELE, Coupurestraat 7, 8401 Bredene (059/32.59.29) zoekt foto's, palmaressen, documenten van de Stedelijke Hotelschool, die in 1988 50 jaar bestaat. Voor tentoonstelling en publicatie.

Klooster der Zwarte Zusters te Oostende 1609-1798.

*Naamlyst van alle degeene, die aldaar
aanveerd, gekleed, geprofest en begraven wierden.*

-
- + Zuster Maria Vander Beerst, zijnde geweest moeder van de
1621 Grauwe zusters te Sluys, gekomen te Oostende 1609. Overleden
1621.
 - + Zuster Joanna Offlan, eertijds religieuse van Sluys, moeder
1631 gekozen 21 april 1621, overleden 1631.
 - + Zuster Jenne Privost, overleden 1642.
1642
 - + Zuster Monica Gesquier, overleden 1647.
1647
 - + Zuster Pieternelle Janssens, moeder gekozen 31 Juli 1631,
1648 is overleden 1648
 - + Zuster Pieternelle Ozier, geprofest..., overleden 1648.
1648
 - + Zuster Françoise Macquire, overleden 1652.
1652
 - + Zuster Catharina Offlan, geprofest omtrent 1619, is gesteld
1662 tot medemoeder door Z.H. den Bisschop van Brugge, is gestor-
ven Mei 1662.
 - + Zuster Jenne Bouqué, geprofest in 1629, overleden 1666.
1666
 - + Zuster Lisebet Lefebure, gekleed 22 october 1641, geprofest
1667 12 november 1642, overleden 1667.
 - + Zuster Jaqueline Claire Humé, geprofest 6 februari 1651,
1667 overleden 1667.
 - + Zuster Monica Bouverne, geprofest 17 november 1666, overleden
1667 Juni 1667.
 - + Zuster Catharina de la Val, geprofest 10 juli 1646, overleden
1674 25 december 1674.
 - + Zuster Marie Verlaere, gekleed 16 juni 1665, geprofest
1676 20 juli 1666, overleden den 24 november 1676.
 - + Zuster Anna Casoire, geprofest 19 augusti 1653, overleden
1681 14 november 1681.
 - + Zuster Marie Watiers, gekleed 25 januari 1678, geprofest
1682 4 mei 1679, overleden 31 october 1682.

- + Zuster Catharina Soetaert, gekleed 21 juni 1672, geprofest 1683 18 juli 1673, overleden 1 november 1683.
- + Zuster Cornelia Mijntens, geboortig van Oostende, oud 18 1689 jaar, gekleed 7 augusti 1685, geprofest 20 augusti 1686, overleden 4 december 1689.
- + Zuster Catharina Houvelle, is geprofest in 1629, is geworden 1690 mede moeder 26 juli 1642, moeder 27 februari 1648, overleden 22 april 1690, oud 79 jaren.
Nota : haar handteeken was Hovelt.
- + Zuster Marie Martens, geboren te Oostende, oud bij het 1694 inkomen in het klooster 27 jaren, gekleed 30 mei 1690, geprofest 19 juni 1691, en is in hare professie genaamd Monica, is met eene kleine koorts van rechts 2 dagen subietelijk, zonder eenige gerechten van de Heilige Kerk gestorven 2 juli 1694.
- + Zuster Christina de Vloo, oud 17 jaren, is gekleed januari 1699 1658, geprofest 19 januari 1659, overleden den 2 januari 1699, ontvangen hebbende de H. Sakramenten.
- + Zuster Susanna Van Dermonde, oud 25 jaren, gekleed 12 februari 1699 1669, geprofest 12 februari 1670, overleden 9 oktober 1699, ontvangen hebbende de H. Sakramenten.
- + ? Zuster Laurentia Staesens, oud 20 jaren, is gekleed 15 1704 mei 1668, geprofest 4 juni 1669, is medemoeder geworden 1689, en moeder gekozen 24 augusti 1690 en gebleven tot december 1704 in welk jaar zij waarschijnlijk gestorven is.
- + Zuster Jeanne du Camp, oud 17 jaren, gekleed 22 oktober 1705 1641, geprofest 22 november 1642, overleden den 20 februari 1705, door een precipitante catharré.
- + Zuster Cornelia Mergelinck, oud 18 jaren werd gekleed 1712 25 juni 1652, geprofest 19 augusti 1653 en overleden den 27 augusti 1712.
- + Zuster Marie Puppinc, oud 20 jaren, werd gekleed 29 september 1715 1672, geprofest 3 januari 1673, overleden den 13 januari 1715 ontvangen hebbende de H. Sakramenten.
- + Zuster Jaquemijne Hooghe, oud 19 jaren, is gekleed 21 januari 1715 1681, geprofest 26 januari 1682, overleden op Paaschdag zijnde 21 april 1715.
- + Zuster Augustine Isenbrandt, geboortig van Oostende oud 1723 18 jaren, gekleed 27 december 1684, geprofest 30 december 1685, overleden 4 januari 1723, oud 56 jaren.
- + Zuster Florentia Naegels, geboortig van Oostende oud 1729 21 jaren, is gekleed 13 oktober 1683, geprofest 24 oktober 1684, overleden den 4 oktober 1729 in haar 25ste jaar van moederschap, voorzien van alle de gerechten der H. Kerk.
- + Zuster Anna-Theresia Rickam, geboren te Oostende, oud 22 1730 jaren, gekleed 20 mei 1704, geprofest 27 mei 1705, overleden door een teerende ziekte den 24 februari 1730.
- + Zuster Theresia Perenne, geboren te Oostende, oud 20 jaren, 1733 gekleed 20 februari 1691, geprofest 8 maart 1692, is subietelijk, alleenlijk gezalft met de H. Olie, gestorven den 9 november 1733.

- + Zuster Catlijne de Mey, geboortig van Oostende, oud 25
1750 jaren, gekleed 12 september 1696, geprofest 24 september
1697, overleden in 1750.
- + Zuster Marie-Anna Gonsales, van Gent, oud 20 jaren, gekleed
1750 3 augusti 1695, geprofest 7 augusti 1696, overleden den
15 november 1750, oud 75 jaren.
- + Zuster Joanna De Jaegher, geboren te Oostende, oud 25 jaren
1751 gekleed den 20 februari 1691, geprofest 8 maart 1692,
overleden 28 maart 1751, oud 84 jaren.
- + Zuster Dorothea Kamerlinck, oud 19 jaren, gekleed 23 septem-
1752 ber 1738, geprofest 8 oktober 1739, overleden den 9 maart
1752, oud 32 jaren.
- + Zuster Pieternelle Arnauts, geboren te Oostende, oud 25
1752 jaren, gekleed 27 mei 1704, geprofest 9 juni 1705, overleden
den 2 oktober 1752, na eene ziekte van weinige dagen, alleen-
lijk ontvangen hebbende de H. Olie.
- + Zuster Agnes Bockneau, in de wereld genaamd Marie, geboortig
1754 van Oostende, gekleed 21 januari 1715, oud alsdan 22 jaren,
geprofest 22 januari 1716, als moeder gekozen voor 3 jaren
den 10 januari 1748 en voor de tweede maal den 12 januari
1754. Zijnde actuele moeder is gestorven subitelijk, alleen
de H. Olie ontvangen hebbende den 22 juni 1754 oud zijnde
62 jaren, geprofest 38 jaren.
- + Zuster Françoise Schepens, in haren doop genaamd Martine,
1754 geboren te Oostende, oud 20 jaren, gekleed 3 augusti 1695,
geprofest 7 augusti 1696, overleden den 30 augusti 1754,
oud 79 jaren. Is geweest moeder van het klooster 18 jaren
en jubilarige 9 jaren.
- + Zuster Marie Clare Ebeledts, is gekleed den 22 juni 1723,
1759 geprofest den 5 september 1724, oud 23 jaren, overleden
den 6 augusti 1759, ontvangen hebbende de H. Sakramenten.
- + Zuster Emerentiana Vanden Bergen, in haren doop genaamd
1767 Joanna, oud 26 jaren, gekleed 22 januari 1716, geprofest
25 janauri 1717, moeder gekozen voor 3 jaren den 11 januari
1751. Overleden den 2 december 1767 in den ouderdom van
76 jaren, geprofest 50 jaren, na ontvangen te hebben de
h.h. Rechten, en is begraven binnen de Communiebanken aan
de kant van het Evangelie.
- + Zuster Constantia Trosse, is gekleed den 7 april 1728,
1766 geprofest den 20 april 1729 oud en lasten oktober 1729
23 jaren. Obiit 26 december 1766 munita extrema in unctione.
- + Zuster Josephe Lancke, geboren te Oostende oud 22 jaren
1769 in de wereld genaamd Maria, is gekleed den 25 mei 1734,
geprofest den 14 juni 1735, overleden den 5 november 1769,
oud 57 jaren.
- + Zuster Joanna Theresia Govaert, oud 24 jaren, gekleed 11
1776 september 1742, geprofest 16 september 1743, moeder gekozen
9 juli 1754 voor dry jaren, daarna wederom 11 juli 1757,
19 juli 1760 en 13 juli 1763, en op 15 juli 1766 tot eerste
discrete of medemoeder. Overleden den 7 augusti 1776, oud
59 jaren, en was moeder geweest van het klooster 12 jaren,
en daarna 3 jaren medemoeder.

- + Zuster Rosa de Wynter, is gekleed den 27 september 1724, 1778 geprofest 30 september 1725 oud 21 jaren. Deze zuster is gestorven den 12 oktober 1778 van eene apoplexie alleenlijk ontvangen hebbende de H. Olie.
- + Zuster Anna Theresia Dillebeke, oud 24 jaren, is gekleed 1788 den 12 februari 1743, geprofest den 12 februari 1744, wierd tot medemoeder gekozen voor 3 jaren 13 juli 1744, als moeder voor 3 jaren den 15 juli 1766. Wederom den 17 juli 1769, 15 juli 1772, 18 juli 1775, 20 juli 1778, 24 juli 1781, 27 juli 1784 en 31 juli 1787, overleden 24 januari 1788, in den ouderdom van bij de 68 jaren, en is begraven op het kerkhof ten zuiden van de kerk dezer stede.
- + Zuster Augustina Maes, oud 20 jaren, gekleed 27 januari 1788 1750, geprofest 3 februari 1751, tot medemoeder gekozen den 24 juli 1781 voor 3 jaren. Overleden 25 mei 1788 en is begraven op het kerkhof, ten zuiden van de kerk dezer stede, in den ouderdom van 58 jaren.
- + Zuster Barbara Fitzgerald, is gekleed den 30 augusti 1730 1796 geprofest den 4 september 1731, was geboren den 6 juni 1709, tot eerste discrete of medemoeder gekozen 17 juli 1769 voor 3 jaren, daarna nog den 15 juli 1772, 18 juli 1775, 20 juli 1778. Overleden den 23 september 1796 oud 88 jaren.

#

HET KERKELIJK LEVEN TE OOSTENDE IN DE 17e EN 18e EEUW

In 1986 promoveerde Hilde VANSTEENKISTE aan de Katholieke Universiteit Leuven tot licenciate in de Geschiedenis met een verhandeling over "Het Kerkelijk leven te Oostende in de 17e en 18 eeuw".

Na een eerste hoofdstuk met als titel "de voornaamste bronnen" doet ze in hoofdstuk II aan een algemene terreinverkenning.

De hoofdstukken III en IV zijn gewijd aan de parochiekerk, het kerkhof, de kapellen en de zielzorgers te Oostende.

Verder besteed ze aandacht aan de regulieren te Oostende met o.a. de Augustijnen, de Kapucijnen, de Zwarte Zusters en de Witte Nonnen.

Tenslotte zijn er twee hoofdstukken gewijd aan de armenzorg en het gelovig volk.

Met deze studie heeft Hilde VANSTEENKISTE een element uit de Oostendse geschiedenis belicht dat tot nu toe weinig aan bod was gekomen en we mogen de verhandeling dan ook beschouwen als een aanwinst voor onze lokale geschiedenis.

Een opmerkelijk detail is wel dat de artikelenreeks "De Zwarte Nonnen te Oostende - een historiek" die sedert maart 83 in ons tijdschrift verschijnt zeer regelmatig als bronvermelding wordt opgegeven.

De verhandeling werd opgenomen in het fonds "Ostendiana" van de Stedelijke Bibliotheek.

Jean Pierre FALISE

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS

Normaliter wordt dit de laatste bijdrage van deze reeks. Normaal, want niets belet in de toekomst bepaalde personen eens te hernemen, moest valabele informatie voor de dag komen, en allicht ontdekken we nog links en rechts een naampje ?

ENSOR, SPILLIAERT, DE CLERCK, PERMEKE, SOREL... deze 5 zult u tevergeefs zoeken in onze reeks "vergeten" Oostendse kunstenaars. De reden is duidelijk : vergeten zijn ze allerm minst en publicaties over hen zijn er in overvloed. Zoals u zult merken is dit artikel in hoofdzaak maar niet exclusief een "opruiming" van alle resterende namen over wie we weinig of niets weten.

Norbert HOSTYN

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLI : CHARLES MOUQUÉ

Staat in de volkstelling van 1798 vermeld als "peintre"; was toen 53 jaar oud. Aangezien de MOUQUÉ's van oudsher een artistieke familie was, menen we dat hier "kunstschilder" bedoeld is.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLII : EDMUND TEMPLER

Woode Poststraat 1.

Was consul van Engeland te Oostende en tevens een verdienstelijk amateurschilder.

Werkte hier tijdens het interbellum.

Nam in 1931 aan een groepstentoonstelling "Marines" deel in de galerij Studio.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLIII : VANDEKERKHOF

Oostends amateur-kunstschilder; woode ca. 1956 Vindictivelaan 5.

Nam deel aan het salon van de Oostendse Kunstkring in 1956 (Kon. Galerijen) met "Visverkoopster", "Meisje met blauwe trench", "Meisje met blond haar", en "Portret van F. WERY".

Bron : Catalogus van de tentoonstelling.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLIV : DAAN THULLIEZ

Poperinge, 1902-1965.

Was leraar aan de in 1934 herstichte Oostendse kunstacademie (dir. A. BLOMME).

Genretaferelen, figuren, landschappen, marines in een stijl die aanleunt met het Animisme.

Vertegenwoordigd in het Museum voor Schone Kunsten van Oostende (3 werken).

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLV : C. BAERVOETS

Eglomiséschilder over wiens leven niets geweten is. Hij was werkzaam omstreeks 1843, wellicht op de Vlaamse kust, mogelijks te Oostende.

In de verzamelingen van het Nationaal Scheepvaartmuseum Antwerpen bevindt zich een achterglasschilderij door hem getekend en geda-teerd 1843. De erg onhandig geschilderde legende luidt :

LE BLOEZER ANGLEIS
FREGATE FRANCE PROTEGEANT UN CONVOI 'T JAER 1727

Het betreft een zeegevecht tussen een Frans fregat en een Engels korvet anno 1727. De voorstelling is anachronistisch want BAER-VOETS gebruikte scheepstypes van omstreeks 1800.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLVI : HENRI LAUWERS

Oostende 1869 - Sint-Niklaas 1936.

Verdere gegevens zijn ons niet bekend.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLVII : DAAN BOENS

Oostende, 4.6.1893 - Gent, 28.01.1977.

Vooral gekend als politicus en letterkundige - beproefd amateurschilder.

Cf. De Plate, 79/37

J. VERCAMMEN, Daan Boens, Gent, 1977.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLVIII : E. HERMÉ

Mogelijks een Oostends amateurschilder van ca. 1900.

"De Plate" bezit van hem een olie "De Molen van Leleu".

Verdere gegevens ontbreken.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CXLIX : JEAN HILL

Kunstschilder over wie ons niet veel geweten is, maar die klaarblijkelijk frequent of langere tijd te Oostende verbleef.

Van hem kennen we diverse marines waarop het Oostendse strand en staketsel te zien is, alsook een gezicht op de Kerkstraat en Peperbusse. Ca. 1865-1875 ?

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CL : CORNILLE

In "La Feuille d'Ostende" van 12.08.1858 lezen we volgende publiciteit van portretschilder(es ?) CORNILLE, wonende Kapellestraat 55 :

"Portraits à l'aquarelle en 2 séances. Ressemblance garantie. Miniatures sur ivoire. Spécialité de portraits d'enfants. Portraits et fantaisies pour albums".

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLI : HERMAN CHATLEN

Broer van de in 1985 overleden fotograaf Lucien CHATLEN ("Foto Luc"). Dilettant kunstschilder, overleed in de dertiger jaren. Verdere gegevens ontbreken.

Bron : mondelinge mededeling door Lucien Chatlen, 1981.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLII : HENRI BARBIER

Kunstschilder/tekenaar uit het interbellum. Zou haarkapper geweest zijn van beroep.

Schilderde portretten van de locale burgerij (VAN DER MEULEN, DECANNIERE, A. ELLEBOUDT...).

Verzorgde gelegenheidsillustraties in de "Zeewacht".

Bron : mondelinge mededeling Jan GUILLEMIN, Oostende.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLIII : FRANCOIS MUSIN

Werd "buiten reeks" behandeld in 1976 (februari & maart nummers). Zie ook Nationaal Biografisch Woordenboek, deel 10.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLIV : JULIETTE DECLERCQ

Leerlinge Oostendse kunstacademie ca. 1937.

Bron : mondelinge mededeling Margot KNOCKAERT, Oostende, 1985.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLV : GILBERTE DEKEYSER

"	"	"	<u>CLVI : MIMI SEYS</u>
"	"	"	<u>CLVII : LEA VAN HOUTTE</u>

Bron : idem als Juliette Declercq.

+-----+

VERGETEN OOSTENDSE KUNSTSCHILDERS - CLVIII : KAREL AMPE

"	"	"	<u>CLIX : KAREL AMPE</u>
"	"	"	<u>CLX : MARIA CREKILLIE</u>
"	"	"	<u>CLXI : J. CREMERS</u>
"	"	"	<u>CLXII : JASMINE DEWOLF</u>
"	"	"	<u>CLXIII : FREDDY MALFEYT</u>
"	"	"	<u>CLXIV : WILFRIED SAELENS</u>

6 genoemde kunstschilders waren ca. 1972-1973 leerling aan de Oostendse kunstacademie en exposeerden samen in de Galerij FORUM (Vlaanderenstraat) in januari 1973.

+-----+

BEKNOPTE BRONNEN & LITERATUUROPGAVE

Bronnen : Dag- en weekbladen : Feuille d'Ostende, Echo d'Ostende, Carillon, Saison d'Ostende, Duinengalm, Zeewacht, Nieuwsblad van de Kust.

Maandbladen : Ostend-Flash.

Gespecialiseerde kunstbladen : Fédération Artistique, Kunst, Vlaamsche School, Renaissance, Vlaanderen.

Archieven : Stadsarchief Oostende

Archief "De Plate"

Archief Kunstgalerij "STUDIO" (Oostende, verz. D.T.)

Archief Jan DE CLERCK (Oostende, verz. M.)

Archief James ENSOR (deels Museum voor Schone Kunsten, Oostende)

H. PERMEKE, Musée Communal d'Ostende. Catalogue descriptif, Oostende, 1897.

Antoine SCHYRGENS, Le monde inconnu des artistes, Dinant, 1957.

Sidney ARNOLD, L'École de peinture d'Ostende. Le groupe d'Ensor, London, 1946. (art. over ENSOR, TEMPLER, DEUTSCH, LABISSE).

Catalogi van de kunstgalerij "STUDIO" (verz. Stadsbibl., Stedelijke Musea Oostende en eigen verz.).

Catalogi "Cercle des Beaux-Arts d'Ostende", "Cercle Artistique d'Ostende" & "Oostendse Kunstkring".

Mondelinge mededelingen door L. CHATLEN (+), Margot KNOCKAERT, Omer VILAIN, Jacques ASAERT, Maurice DECLERCK, Willy VAN CUYCK, Raoul HALEWYCK (+), Jan GUILLEMIN, Yvonne VYNCKE, Albert BUELENS (+), Antoine SCHYRGENS (+) en vele anderen.

Mocht er interesse blijken te bestaan, kan overwogen worden deze reeks in boekvorm (fotocopie) te bundelen. Prijs hangt af van belangstelling. Geïnteresseerden die er max. 1000 ₣ voor over hebben (kostprijs allicht veel minder) gelieve een briefje te sturen met naam en adres aan Norbert HOSTYN

Museum voor Schone Kunsten
Wapenplein
8400 Oostende

=====E I N D E=====

UITSPRAKEN OVER KUSTGEMEENTEN UIT DE VORIGE EEUW

DE HAAN : 't Zachte dal, die er komt 't blijft er al.

KLEMSKERKE : Hoge hoed, vele schuld en letter goed (letter = weinig).

NIEUWMUNSTER : Droge brood, Wenduine met zijn gat bloot.

STALHILLE : Goed van wille, kleine van macht en groot van pracht.

UITKERKE : Wijde scheure, Blankenberge kijkt er deure.

VLISSEGEM : Spant de krone zowel in het vuile als in het schone.

van Klemskerke werd ook nog gezegd : 't Blekt tegen het ongeweerde (de kerktoren was wit geschilderd).

INDEX 1986

Traditiegetrouw publiceert "De Plate" voor de geïnteresseerde lezers een inhoudstafel & indices op de voorbij jaargang.

U kunt ze bestellen door 100 ₣ te storten op rekening 750-9109554-54 van "De Plate" met vermelding "Index 1986".

U kunt uiteraard ook rechtstreeks terecht in de museumshop.

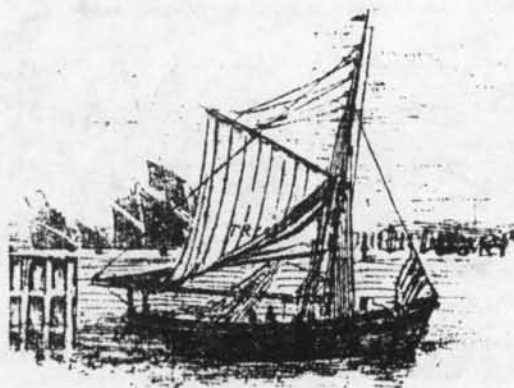
Index 86 verschijnt in de loop van de maand Januari.

¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶ ¶

IN DIT NUMMER

- blz. 260 : D. FARASYN : Oostende reeds een kuuroord op het einde van het 1e kwart van de 17e eeuw.
- blz. 261 : G. BILLIET : Over de autobiografie van August Stracké.
- blz. 263 : A. VAN ISEGHEM : boeiende tentoonstelling in het heemmuseum.
- blz. 264 : J. KLAUSING : Een lied over de walvis van Oostende.
- blz. 266 : P. VANDENABEELE : Het Oostends weekblad "De Weezen - Les Orphelins".
- blz. 270 : I. VAN HYFTE : een drijvende stoompomp voor de haven.
- blz. 273 : J.B. DREESEN : August Michiels een Oostends beeldhouwer, kunstschilder, ceramicus en graficus.
- blz. 276 : A. CASIER : Oostendse muziekgeschiedenis XXXIII.
- blz. 278 : E. SMISSAERT : Over de betekenis en de zin van de geschiedeniswetenschap.
W. MAJOR : Ballonvaart & ballontribulaties te Oostende.
- blz. 281 : De zwarte nonnen te Oostende - een historiek (deel 14).
- blz. 284 : J.P. FALISE : Het kerkelijk leven te Oostende in de 17e en 18e eeuw.
- blz. 285 : N. HOSTYN : Vergeten Oostendse schilders, van CXLI tot CLXIV (einde).
- blz. 288 : J.B. DREESEN : Uitspraken over kustgemeenten uit de vorige eeuw.

TEKST OVERNAME STEEDS TOEGELATEN MITS BRONOPGAVE

Cirque Nautique du Contredam.

vit ons Plate-archief

Pour répondre aux pressantes sollicitations et aux nombreuses demandes, arrivées de tous les coins de la ville d'Ostende et des environs, LA DIRECTION DU CIRQUE NAUTIQUE DU CONTREDAM, a décidé de faire aujourd'hui Dimanche 15 Février, une seconde sortie de la GRANDE EXHIBITION EQUESTRE ET ZOOLOGIQUE, réputée la plus célèbre et la plus complète du continent.

TROUPE SANS EGALE, composée de Chevaux de Race, sorties des écuries des premiers dresseurs de France et d'Angleterre.

ANIMAUX EXOTIQUES: Ours Blancs du Spitzberg; Lions et Tigres d'Afrique; Eléphants du Céleste Empire, Chameaux récemment arrivés des déserts du Sahara. Tous ces animaux ont été dressés en liberté par le célèbre Dompteur :

L'Hercule du Nord,

et seront présentés par lui au Public.

ORDRE DU CORTÈGE.

Tambour-Maitre, Tambours et Fanfares d'Ouïouwidjidi, honorées de la Médaille d'Or, au Concours de Corneville.

GRANDES CAGES,

en fer, sorties des forges de Vulcaïn et contenant :

Deux célèbres Ours sauvages civilisés par Koopdrond;
Le grand Tigre Beppo, et le Li Ikaritogha.

L'homme Sauvage

Boliko-Kaïka, qui sur tout le parcours de l'Exhibition mangera du feu, ainsi que des lapins et des oiseaux vivants.

Nombreuse collection de Singes et Orangs-Outangs, commandés par leurs trois célèbres congénères : **Diéci, Bernoli et Beccari**

L'Hercule du Nord,

exécutera de nouveau ses brillants exercices qui ont été couronnés d'un si légitime succès: la Chasse, le Combat et la Mort, et une quantité d'autres tours inédits.

Brillante troupe d'Artistes Hippiques. Ecuyers, Ecuyères, Jockeys, Amazones, etc., tous montés sur de superbes étalons Arabes, et qui exécuteront de Grandes Scènes équestres inconnues à Ostende.

Succès, Grand Succès, Triple Succès de la Cavalcade!!!

Tours de force extraordinaires exécutés par la nombreuse et brillante troupe d'Equilibristes, Gymnastiques, Musiciens et Clowns, conduits par l'illustre et Noble Jockey **Tonnerre**, surnommé le **FLANEUR**.

Sauts Périlleux, — Pyramides à Six Étages, — Steep's Chases, — Express, tarif I; par toute la troupe exécutés par les Clowns: **Plumpudding, Boudin Jack, Landy Helloway, Cartouche, Etcetera, Etcetera**

MISS LALA et son Canon, pesant net 81 tonnes.

Grande Représentation Gymnastique sur la Place d'Armes d'Ostende, quand la Cavalcade y débouchera une seconde fois. La marche sera terminée par la VOITURE DE LA DIRECTION, traînée par Six Chevaux harnachés d'Or et d'argent.

Le Directeur,
de Bacharawoske-Schipperius.

Le Rédacteur en Chef du journal Hippo-Nautique:
Anatole de Pondicherry.

Le Régisseur:
Pietorola.